

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zemědělská fakulta
Katedra práva

Studijní program : Ekonomika a management
Studijní obor: Obchodně podnikatelský

Diplomová práce

Výkon rozhodnutí prováděný soudním exekutorem

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Rudolf Hrubý
Autor diplomové práce: Tereza Tschauderová

2006

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně na základě vlastních zjištění a materiálů, které uvádím v seznamu literatury.

České Budějovice, duben 2006

.....

.....
Tereza Tschauderová

Děkuji vedoucímu diplomové práce JUDr. Rudolfu Hrubému za odbornou pomoc a teoretické rady při vedení a zpracování této diplomové práce.

Tereza Tschauderová

OBSAH

0 ÚVOD	7
1 EXEKUCE OBECNĚ	8
1.1 Co to je exekuce a kdy je výhodné a nevýhodné ji využít	8
1.2 Odpovědnost za exekuci	8
1.3 Exekuce – soukromí exekutoři	10
1.4 Zabránění průtahům exekučního řízení	11
2 PRŮBĚH EXEKUCE	12
2.1 Zahájení exekuce	12
2.2 Platný návrh exekuce	12
2.3 Exekuční titul	13
2.3.1 Tuzemské exekuční tituly	13
2.3.2 Cizozemské exekuční tituly	14
2.4 Osoby oprávněné vykonávat exekuci	15
2.5 Vykonatelnost exekučního titulu	17
2.6 Zamítnutí exekučního návrhu	17
3 POPIS PRŮBĚHU EXEKUCE U SOUKROMÉHO EXEKUTORA	18
4 ORGANIZACE EXEKUTORŮ	20
4.1 Exekutorská komora obecně	20
4.2 Orgány exekutorské komory	20
4.3 Kdo může být exekutorem	21
4.4 Předpoklady, které musí exekutor splňovat	22
5 ZPŮSOBY EXEKUCE	26
5.1 Exekuce na peněžitě plnění	26
5.1.1 Exekuce srážkami ze mzdy	26
5.1.2 Exekuce příkázáním pohledávky	28
5.1.3 Exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí	29
5.1.4 Exekuce prodejem podniku	30
5.2 Exekuce na nepeněžitě plnění	30
6 ODKLAD EXEKUCE	31
7 UPUŠTĚNÍ OD EXEKUCE A ZASTAVENÍ EXEKUCE	32
7.1 Upuštění od provedení exekuce	32
7.2 Zastavení exekuce	32
8 NÁKLADY SOUDNÍ EXEKUCE	34
8.1 Náklady na exekutora	34
8.2 Záloha soudnímu exekutorovi	34
9 DALŠÍ POVINNOSTI EXEKUTORA	36
10 UZNÁNÍ DLUHU A UZNÁNÍ ZÁVAZKU SEPSANÉ VE FORMĚ NOTÁŘSKÉHO ZÁPISU	38
11 ANALÝZA VYBRANÝCH SUBJEKTŮ	40
11.1 Identifikace analyzovaných subjektů	40
11.2 Poskytované služby	40
11.3 Počet přijatých žádostí o provedení exekuce	41
11.4 Doba trvání vyřízení exekuce	41
11.5 Nejčastější způsoby výkonu rozhodnutí na peněžitě plnění	42
11.6 Nejčastější způsoby výkonu rozhodnutí na nepeněžitě plnění	43
11.7 Podmínky pro zahájení exekučního řízení	43

11.8 Kdo a jak provádí výkon rozhodnutí (pověřené osoby)	45
11.9 Možné obrany proti nařízené exekuci	46
11.10 Používané vyhlášky a zákony.....	47
11.11 Výběr vhodného způsobu provedení exekuce	48
11.12 Spolupracující orgány.....	49
11.13 Exekuční tituly tuzemské a cizozemské	52
11.14 Poplatky a odměny – náklady řízení.....	52
11.14.1 Náklady řízení	52
11.14.2 Odměna za výkon exekuční činnosti	53
11.14.2.1 Odměny exekutora při peněžitém plnění.....	54
11.14.2.2 Odměny exekutora při nepeněžitém plnění.....	54
11.15 Prohlášení o majetku povinného.....	57
11.16 Problémy resp. spokojenost se zákony souvisejícími s exekucemi.....	60
11.17 Upuštění od exekuce – upuštění, zastavení	61
11.18 Působnost exekutora	65
11.19 Věcná a místní příslušnost soudu	65
12 ZÁVĚR	66
13 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	68
14 PŘÍLOHY	69

0 ÚVOD

Ze soudní praxe lze vyvodit zkušenost s vykonávacím řízením jako nejslabším článkem soudnictví, z čehož pramenily případy, kdy se věřitel po náročném a nákladném nalézacím řízení nedostal ke svým penězům, nýbrž pouze k soudnímu rozhodnutí opatřenému doložkou právní moci, jež však ke skutečnému uspokojení pohledávky nevedlo. Skutečně vymožené částky často nepokrývaly ani náklady na soudní řízení.

Neuspokojivá schopnost státu zajistit právní ochranu oprávněným pohledávkám věřitelů byla zřejmě motivem přijetí zákona č. 120/2001 Sb. O soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), kterému bude tato práce věnovat zvýšenou pozornost.

Cílem této diplomové práce je provést průzkum provádění výkonu rozhodnutí u vybraného okresního soudu a soudního exekutora. Dále pak porovnat způsob výkonu rozhodnutí a jeho efektivnost mezi soudním vykonavatelem a soudním exekutorem.

Má práce je zaměřena na obecnou charakteristiku výkonu soudního rozhodnutí exekutorem dle zákona 120/2201 Sb, hlavně pak na odlišnosti oproti výkonu rozhodnutí soudním vykonavatelem dle občanského soudního řádu (dále jen OSŘ), analyzování získaných údajů a jejich vyhodnocení.

Zákon O soudních exekutorech a jejich činnosti je poměrně novým, a proto by mohlo být srovnání tohoto zákona s formulací této problematiky v OSŘ, kterému se má diplomová práce věnuje, přínosem pro využití výhod tohoto zákona ve větším rozsahu.

1 EXEKUCE OBECNĚ

1.1 Co to je exekuce a kdy je výhodné i nevýhodné ji využít

Jedním ze základních znaků každé právní normy je, že je pro své adresáty závazná, a že lze její obsah nuceně uskutečnit. Jsou-li splněny právní normou stanovené předpoklady, jinými slovy nastanou-li právní skutečnosti stanovené v hypotetické části normy, což předpokládá individualizaci právních norem tak, že automaticky vznikne právní vztah mezi uvedenými subjekty ke konkrétnímu objektu, jehož obsahem jsou subjektivní práva a povinnosti, objektivně stanovené onou normou. Tato konkretizace obecné právní normy nastává, není-li k ní zapotřebí individuálního právního aktu, samočinně. Vznik, trvání i zánik těchto subjektivních práv a povinností jako určitá skutečnost (objektivní realita) není však zřejmá pouhým smyslovým poznáváním, nýbrž k poznání takové skutečnosti lze dospět jen složitým myšlenkovým pochodem. Má-li být zřejmá (evidentní), musí být stanovena určitým zákonem předepsaným způsobem tak, aby byla poznatelná každému, kdo má o to zájem. To se děje v jednotlivých právních postupech vykonáním individuálních aktů, jimiž jsou například dohody těch, jichž se řízení týká, nebo různé výměry, výkazy apod. Založení nebo stanovení práv a povinností rozhodnutími neznamena vždy ještě také jejich uskutečnění v hmotném světě. Subjektivní právo, které bylo přiznáno rozhodnutím soudu nebo jiného rozhodujícího orgánu, se nuceně uskutečňuje buď samočinně nebo je k tomu zapotřebí zvláštního řízení, které se nazývá exekuce. Samočinně se uskutečňuje rozhodnutím určené subjektivní právo tehdy, není-li k jeho uskutečnění třeba součinnosti subjektů práva, resp. povinností. V některých případech však podle jejich povahy musí, v jiných případech pak může být jejich hmotné uskutečnění realizováno státní donucovací mocí.

Postup, kterým se provádí tato nucená realizace plnění k tomu oprávněnými orgány je našimi právními předpisy nazýván výkon rozhodnutí neboli exekuce.

1.2 Odpovědnost za exekuci

Exekuce je procesními normami svěřena různým orgánům, mezi nimiž rozhodující místo zaujímá soud. Je tomu tak, protože nevykonává pouze rozhodnutí vydaná v řízení upraveném o občanském soudním řádu, nýbrž i rozhodnutí jiných orgánů, popřípadě

cizozemských soudů či orgánů. Dále proto, že některé způsoby exekuce může provádět jen soud. Účelem občanského soudního řízení je poskytnout ochranu subjektivním právům a zákonem chráněným zájmům fyzických osob, právnických osob a státu. V nalézacím řízení se tak děje tím, že soud postupem upraveným v občanském soudním řádu autoritativně zjistí, zda jsou splněny podmínky vzniku a další trvající existence subjektivních nároků, a že svým výrokem ve formě usnesení či rozsudku tyto nároky buď autoritativně deklaruje anebo konstituuje. Rozhodnutí soudu se po splnění předepsaných náležitostí (zejména právní moci a vykonatelnosti) kromě dalších jeho výrazových aspektů stává veřejnou listinou osvědčující a opravňující v ní označený subjekt (účastníka řízení) žádat o nucené uspokojení jemu přisouzeného nároku státní mocí. Podmínky, za nichž lze použitím prostředků státního mocenského donucení od povinného subjektu i proti jeho vůli vymoci splnění povinnosti uložené soudním rozhodnutím, musí být a jsou upraveny občanským soudním řádem. Jen tak lze zajistit do důsledku regulativní a sankční funkci práva v případech, kdy povinný subjekt soudní rozhodnutí a v něm jemu uložené povinnosti dobrovolně nerespektuje. V exekučním řízení je tedy realizován funkcionální aspekt občanského práva procesního, totiž zajištění vynucení autoritativně přiznaných práv a splnění jim korespondujících povinností.

Exekuce je tedy procesem, procesní činností zejména soudu a dalších zúčastněných subjektů, která směřuje ke shora naznačenému cíli. Tato činnost se děje v civilně procesním vztahu a je regulována normami občanského práva procesního. Takto upravený postup je exekučním řízením.

Z povahy exekučního řízení, jako soudem nucené realizace již stanovených práv a povinností plyne, že toto řízení je sice součástí občanského soudního řízení, že je však od řízení, které je určeno pro autoritativní a závazné stanovení subjektivních práv a povinností, tedy řízení nalézacího, přesně odděleno a tvoří samostatné, od nalézacího řízení odlišné řízení. Řízení nalézací a řízení exekuční jsou tedy dvě samostatné části jednotného občanského soudního řízení. Jejich vzájemný poměr je dán různým úkolem, který sleduje řízení nalézací na jedné straně a řízení exekuční na straně druhé.

Existence exekučního řízení není ovšem bezprostředně závislá na existenci předchozího nalézacího. Vyplývá to mimo jiné i z toho, že podkladem (titulem) pro exekuci mohou být i rozhodnutí vydaná jinými státními orgány než soudy. Exekuční řízení je proto samostatné a na nalézacím řízení relativně nezávislé, což je též patrné z okolností, že rozhodování některých sporných otázek, které vznikly v exekučním řízení nebo z jeho podnětu svěřuje občanský soudní řád řízení nalézacímu. Tak je tomu například v případě

nároku třetí osoby na vyloučení věci z exekuce podle § 267 odst.1 občanského soudního řádu, uplatňování nároku vůči třetí osobě, která vystupuje v řízení jako plátce mzdy, peněžní ústav nebo dlužník povinného (§ 315 občanského soudního řádu), nebo uplatňování práv věřitelů a povinného v řízení rozvrhovém.

Samostatnost nalézacího a exekučního řízení vyplývá i z toho, že na řízení nalézací nemusí navazovat exekuční řízení, protože rozhodnutím soudu nebylo přiznáno oprávnění a nebyla přiznána povinnost k plnění, např. byla-li žaloba na zahájení řízení zamítnuta nebo dostalo-li se účastníku ochrany již samým soudním rozhodnutím. Typické je to například při rozvodu manželství nebo bylo-li určeno, že tu právní vztah nebo právo není. Samozřejmě exekuční řízení po řízení nalézacím následuje v tom případě, jestliže povinný splnil svou povinnost uloženou mu osudním rozhodnutím dobrovolně, a konečně jestliže oprávněný nepodal návrh na zahájení exekučního řízení.

Důležité je ovšem uvědomit si, že exekuční řízení lze vést jen na podkladu takových rozhodnutí, která povinnému subjektu ukládají nějakou povinnost něco dát (dare), nebo něco konat (facere), něčeho se zdržet (omittere), nebo něco strpět (pati). Musí jít tedy o ve výroku rozhodnutí formulovanou povinnost povinného ke konkrétnímu plnění ve stanovené lhůtě. Rozsudky o ručení, že zde právo nebo právní vztah je či není z toho důvodu nejsou způsobilé být předmětem exekuce. Totéž platí o rozsudcích o osobním stavu a o rozsudcích, jimiž soud schvaluje důležité právní úkony zákonných zástupců provedené jménem zastoupených.

1.3 Exekuce – soukromí exekutoři

V roce 2001 vstoupil v platnost velmi očekávaný a dosti diskutovaný zákon č.120/2001 Sb. ze dne 28. února 2001 o soudních exekutorech a exekuční činnosti, tzv. exekuční řád. Tímto zákonem byl do našeho právního řádu vnesen nový institut soukromých soudních exekutorů. Z důvodu, že se jedná o nový institut, který v našem právním řádu nebyl doposud zakotven, tak se spíše čeká, jak široce bude v praxi používán a v jaké šíři bude veřejností akceptován.

Jak je stanoveno v Listině základních práv a svobod České republiky v čl. 36 každá právnická i fyzická osoba je oprávněna domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Toto ustanovení se samozřejmě vztahuje i na institut soudních exekutorů.

1.4 Zabránění průtahům exekučního řízení

Hlavním cílem zákonodárců při přijímání tohoto zákona bylo usnadnit oprávněným osobám domoci se svého plnění od svých povinných snazší cestou než prostřednictvím zdoluhavého soudního řízení, během něhož se mnohdy stane, že povinný, než si na něm oprávněný něco vezme zanikne, je na něj prohlášen konkurz, někdy i zemře apod.

V minulých letech jsme se mnohdy i sami mohli přesvědčit, jak neefektivní je naše soudnictví při vymáhání pohledávek od povinných. Hlavní příčinou byla a v současné době stále je nepružnost a zdoluhavost všech soudních řízení. tento neutěšený stav v oblasti našeho soudnictví vedl v mnoha případech k nedůvěře v naše soudnictví a v návaznosti na to hledání jiných možností, jak se domoci svých pohledávek, než právní cestou. Proto je tímto novým institutem dána možnost subjektům domoci se svých dluhů prostřednictvím subjektu z větší části nezávislému na státu, který si sám bude řídit činnost s jakou rychlostí a výslednou efektivností bude exekuce prováděna. Z toho důvodu má podle tohoto zákona exekutor při výkonu své exekuční činnosti postavení veřejného činitele a jeho výkon je tedy stejný jako výkon prostřednictvím soudu.

Ve státech, kde tento institut již vešel v účinnost, je statisticky dokázáno, že zavedení tohoto institutu znamenalo zvýšení efektivnosti vymožení pohledávek více jak o polovinu z celkového počtu, zároveň taktéž dochází v nižším počtu případů k obcházení zákona různými jinými formami vymáhání pohledávek vyhýbajícími se a mnohdy i porušujícími právní předpisy. Také lze očekávat zavedením tohoto institutu do našeho právního řádu určité zamezení odlivu kapitálu z našeho státního rozpočtu, který se týkal doposud této výdajové položky.

Určité obavy z toho, že jde o nový institut v našem právním řádu, by měla rozptýlit zkušenost z řady našich blízkých i vzdálených států, ve kterých tento institut již dlouhou dobu bez problémů existuje a je bohatě využíván. V této souvislosti je nutné zmínit i existenci Mezinárodní unie soudních exekutorů (vykonavatelů) se sídlem v Paříži, která vznikla z podnětu Francie a Belgie v roce 1952, a která sdružuje v současné době okolo 21 států Evropy, Ameriky a Afriky. I existence této organizace by měla podpořit důvěru v tento u nás nový institut.

2 PRŮBĚH EXEKUCE

Účastníci exekučního řízení jsou označováni jako oprávnění a povinní. V případě, že do exekuce patří věci, práva, případně jiné majetkové hodnoty, které spadají do společného jmění manželů, je účastníkem exekučního řízení i manžel povinného. Dojde-li k převodu nebo přechodu práv oprávněného, vstupuje na jeho místo jeho právní nástupce.

2.1 Zahájení exekuce

Samotné exekuční řízení začíná dnem, kdy návrh na nařízení exekuce dojde exekutorovi nebo příslušnému soudu. V této souvislosti je nutné si říct, když je návrh adresován soudu, který soud je příslušný tomuto návrhu. Věcně příslušným soudem v prvním stupni je okresní soud. Místní příslušnost je v případě, že se jedná o fyzickou osobu, určena bydlištěm povinného, případně, že tato osoba nemá bydliště je místně příslušným soudem ten soud, v jehož obvodu se tato osoba zdržuje. Má-li tato fyzická osoba více bydlišť, je místně příslušným soudem kterýkoli z těchto soudů. Může nastat také situace, že povinný nemá bydliště v České republice, v tomto případě se místní příslušnost určuje podle místa, v němž má povinný majetek. V případě, že je povinný právnickou osobou, je místně příslušný soud, v jehož obvodu má tento subjekt své sídlo.

2.2 Platný návrh exekuce

Samotný návrh na provedení exekuce musí obsahovat přesné označení exekutora s přesným uvedením jeho sídla, označení soudu, kterému je návrh určen, kdo tento návrh činí, které věci se týká a co tento návrh sleduje. Dále musí obsahovat přesné označení účastníků exekučního řízení, přesné označení exekučního titulu, vedení povinnosti, která má být exekucí vymožena a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu, povinný vymáhanou povinnost splnil. Konec návrhu musí obsahovat podpis oprávněného a datum. K tomuto návrhu je nutné připojit originál, případně notářsky ověřenou kopii exekučního titulu nebo stejnopis notářského zápisu, popřípadě exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti.

2.3 Exekuční titul

Titul pro exekuci (tzv. exekuční titul) je materiální podmínkou exekuce, rozumí se jím listina vydaná k tomu oprávněným orgánem, která má předepsanou formu, v níž se ukládá určité osobě povinnost něco v určité době plnit. Exekuční titul musí mít určité náležitosti, které jsou jednak formální povahy, jednak materiální (obsahové) povahy. Formální náležitosti vykonatelnosti rozhodnutí jsou uvedeny v rámci úpravy řízení nalézacího. Nezbytným materiálním předpokladem pro exekuci je, aby práva a jim odpovídající povinnosti byly ve vykonávaném rozhodnutí určeny přesným a nepochybným způsobem, což ostatně plyne ze samé podstaty exekučního řízení. Má-li být nějaké právo a jemu odpovídající povinnost vynuceny exekučně, musí být stanoveny tak, aby soud věděl, co má být exekucí vynuceno, aby to nemusel teprve během exekučního řízení zjišťovat. Proto z hlediska materiálního musí každé rozhodnutí, aby bylo vykonatelné, obsahovat přesnou individualizaci oprávněného a povinného, přesné plnění a konečně přesně stanovenou lhůtu k plnění. Rozhodnutí, které tyto náležitosti nemá, není rozhodnutím vykonatelným a nemůže být podkladem pro exekuci. Bude-li exekuce nesprávně nařízena na základě nedostatečného exekučního titulu, pak musí být následně zastavena, protože exekuce byla nařízena, ačkoliv exekuční titul se dosud nestal vykonatelným. Vymezení, která rozhodnutí tvoří exekuční titul, je obsaženo v § 251, dále v § 274 občanského soudního řádu a konečně i v jiných zákonech. Podle těchto ustanovení rozeznáváme jednak tuzemské, jednak cizozemské tituly.

2.3.1 Tuzemské exekuční tituly

- Vykonatelná rozhodnutí, vydaná v občanském soudním řízení. Takovými tituly jsou: vykonatelné rozsudky, usnesení, platební rozkazy a soudem schválené smíry. Rozhodnutí ukládající prohlášení vůle nahrazují toto prohlášení a i když se takovým rozhodnutím ukládá povinnost k plnění, nejde o exekuční titul. Stejně tak rozhodnutí o osobním stavu s výjimkou rozhodnutí o výchově nezletilých dětí a rozhodnutí, jimiž se soud vyslovil o žalobě na určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, nemohou být v exekučním řízení nuceně realizovány.
- Vykonatelná rozhodnutí soudů a jiných orgánů činných v trestním řízení, pokud přiznávají právo nebo postihují majetek.

- Vykonatelná rozhodnutí rozhodčích komisí a smíry jimi schválené.
- Vykonatelná rozhodnutí státních notářství a dohody jimi schválené.
- Notářské zápisy, které obsahují závazek a v nichž jsou vyznačeny osoba oprávněná i povinná, právní důvod, předmět a doba plnění, jestliže osoba povinná k vykonatelnosti takového závazku výslovně v notářském zápisu svolila.
- Vykonatelná rozhodnutí nedoplatků ve věcech daní a poplatků, jakož i smíry schválené orgány státní správy a orgány územní samosprávy.
- Vykonatelná rozhodnutí a výkazy nedoplatků ve věcech nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení.
- Jiná vykonatelná rozhodnutí a schválené smíry tam, kde jejich výkon v občanském soudním řízení připouští zákon.

2.3.2 Cizozemské exekuční tituly

- Rozhodnutí orgánů cizího státu ve věcech osobních, rodinných a majetkových práv, soudní smíry a cizí notářské listiny.
- Rozhodčí nálezy vydané v cizím státě. Předpokladem je, že je zaručena vzájemnost, a že tyto nálezy budou českými soudy uznány.

Jak již bylo uvedeno, obecné podmínky vykonatelnosti jsou jednak materiálního, ale i formálního rázu.

Podmínky vykonatelnosti po stránce formální jsou určeny těmi právními předpisy, podle kterých je rozhodnutí vydáno. Jde o stanovení toho, kdy, event. za jakých podmínek vykonatelnost titulu nastává. Otázka, zda je titul formálně vykonatelný, zkoumá soud z úřední povinnosti u všech titulů.

Exekuční titul, aby byl vykonatelný, musí být opatřen potvrzením vykonatelnosti. V případě soudních rozhodnutí se jedná o „doložku o vykonatelnosti rozhodnutí“, kterou na rozhodnutí připojí vedoucí soudní kanceláře. U soudních rozhodnutí a schválených soudních smírů opatří toto potvrzení soud, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně. Jinak opatří rozhodnutí, popřípadě výkazy nedoplatků ten orgán, který je vydal, u smírů a dohod ten orgán, který je schválil.

2.4 Osoby oprávněné vykonávat exekuci

Při rozhodování o nařízení exekuce se musí dále soud zabývat otázkou věcné legitimaci. Návrh na nařízení exekuce může být podepsán pouze osobou, která sama sebe označí za oprávněného, a je tedy nositelem hmotněprávního oprávnění, jež má být vykonatelné. obdobně je tomu tak u osoby povinné.

Může se však stát, že návrh označí jako povinnou osobu někoho, kdo hmotněprávně nemá žádnou povinnost vůči oprávněnému. Proto při zkoumání podmínek pro exekuci musí soud tyto otázky rozřešit porovnáním s titulem, tj. s rozhodnutím, které je vykonáváno. Porovná tedy, zda tomu, kdo sebe označuje za procesně oprávněného, svědčí i oprávnění podle vykonatelného rozhodnutí, zda souhlasí jméno, příjmení, označení zaměstnání a bydliště. Tyto údaje zkoumá rovněž u povinného. Vznikne-li pochybnost, zda exekuce je navrhována skutečně proti tomu, komu je uložena povinnost rozhodnutím, jehož exekuce je navrhována, je povinností soudu tyto pochybnosti odstranit. Neodpovídají-li tyto údaje v návrhu s údaji v titulu, pak soud nemůže exekuci nařídit, ale návrh zamítne.

V § 256 občanského soudního řádu je stanovena jediná výjimka, která připouští možnost nařídit exekuci ve prospěch jiného nebo proti někomu jinému než jsou účastníci uvedení v titulu. Takový přechod práva nebo povinnosti vyplývá někdy přímo z právního přepisu a oprávněný na to zpravidla již v návrhu upozorní. Jinak je nutno takovou změnu o přechodu práva nebo povinnosti prokázat, a to listinou vydanou nebo ověřenou státním orgánem (§256 odst. 2 občanského soudního řádu). Takovou listinou bude například rozhodnutí o nástupnictví při smrti fyzické osoby.

Ke změně v osobě oprávněného nebo povinného může však dojít i na základě právních úkonů účastníků o změně práv a povinností, což lze dokázat například notářským zápisem, písemnou smlouvou o postupu nebo převzetí dluhu.

Zpravidla bude již taková listina předložena současně s návrhem na nařízení exekuce. Je-li v návrhu na exekuci označen jako oprávněný někdo jiný než ten, pro něhož svědčí vymáhané právo, nebo označuje-li návrh za povinného jinou osobu než tu, která je uvedena v titulu, vždy to signalizuje možnost takové změny. Neobsahuje-li v takovém případě návrh odkaz na příslušný právní předpis nebo na listinu, bude to u většiny případů jen opomenutí oprávněného takovou změnu soudu prokázat. Proto je v těchto případech

vhodné, jestliže soud, dříve než bez dalšího návrh na exekuci zamítne, vyzve oprávněného, aby rozpor objasnil a předložil důkaz o přechodu práva či povinnosti.

V některých případech v exekučním titulu je splnění povinnosti, uložené povinnému, vázáno podmínkou nebo je vázáno na splnění vzájemné povinnosti oprávněným vůči povinnému. Rovněž takový titul nedostačuje k tomu, aby podle něho byla nařízena exekuce. Může jít prakticky jen o podmínky odkládací (suspenzivní). Takové případy budou však celkem ojedinělé a mohou se vyskytnout jen tam, kde titulem pro exekuci bude smír, v němž účastníci si sjednají plnění pod podmínkou. Je-li exekučním titulem rozsudek soudu, plnění povinného nemůže být vázáno na splnění podmínek, protože takový titul by nebyl v souladu s ustanovením § 154 odst. 1 občanského soudního řádu. Titul, v němž je plnění vázáno na splnění takové odkládací podmínky, musí být proto doplněn listinami uvedenými v § 262 odst.2 občanského soudního řádu, tj. listinami vydanými nebo ověřenými státním orgánem nebo notářem, z nichž je patrné, že se podmínka splnila.

Takovou listinou může být třeba notářský zápis nebo jiná notářská listina. V úvahu může někdy přicházet i rozsudek soudu na určení, že se plnění vázané v titulu na splnění podmínky stalo nepodmíněným.

Vykonatelnost exekučního titulu může být i vázána na plnění nebo alespoň zajištění vzájemného plnění oprávněného. Jde o výkon těch rozsudků, kde soud ve výroku vysloví, že žalovaný je povinen plnit jen naproti tomu, že žalobce splní svou povinnost vůči žalovanému (tzv. synalagmatický závazek), např. při vrácení plnění z neplatné nebo zrušené kupní smlouvy. I když titul v těchto případech ukládá vzájemné plnění oprávněného, neznamena to, že by se exekuce podle tohoto titulu mohl domáhat povinný, aby bylo vymáháno jeho vzájemné plnění vůči oprávněnému. Povinný z titulu zůstává povinným i při exekuci, neboť titul zní ve prospěch oprávněného. Povinný, aby mohl vymáhat vůči oprávněnému vzájemné plnění, musel by sám nejprve získat titul proti oprávněnému, v němž by pro změnu byla uložena podmínka vzájemného plnění v opačném poměru.

Rovněž v těchto případech musí prokazovat oprávněný, že svou vzájemnou povinnost splnil nebo její splnění zajistil způsobem uvedeným v § 262 odst. 2 občanského soudního řádu.

2.5 Vykonatelnost exekučního titulu

Úkolem soudu je dále zkoumat vykonatelnost titulu. Jedná se o jeden ze základních předpokladů toho, aby rozhodnutí mohlo být nuceně vykonáno exekucí. Základní otázky vykonatelnosti jsou stanoveny v §§ 161, 162 a 171 občanského soudního řádu. Podle těchto ustanovení je rozsudek vykonatelný, jakmile uplyne lhůta k plnění. Není-li v rozsudku uložena povinnost k plnění, je rozsudek vykonatelný, jakmile nabyl právní moci. Pravomocné rozsudky ukládající prohlášení vůle nahrazují toto prohlášení. U rozsudků předběžně vykonatelných běží lhůta k plnění od jejich doručení. Předběžně vykonatelné jsou rozsudky odsuzující k plnění výživného nebo pracovní odměny za poslední tři měsíce před vyhlášením. Na návrh může soud předběžnou vykonatelnost rozsudku vyslovit, a to ve výroku rozsudku, jestliže by jinak účastníku hrozilo nebezpečí těžko nahraditelné nebo značné újmy.

2.6 Zamítnutí exekučního návrhu

Zjistí-li soud, že usnesení není dosud vykonatelné, návrh na exekuci zamítne. Zjistí-li tedy například, že platební rozkaz nebyl doručen odpůrci do vlastních rukou, a není tedy vykonatelný, nejsou již z tohoto důvodu splněny podmínky pro nařízení exekuce. Rozhodujícím okamžikem je tu tedy doba vydání usnesení o nařízení exekuce. Byl-li tedy návrh na exekuci podán v době, kdy rozhodnutí se dosud nestalo vykonatelným, není to překážkou pro nařízení exekuce, jestliže v době, kdy soud exekuci nařizuje, se rozhodnutí vykonatelným již stalo. Soud rozhoduje o nařízení exekuce zpravidla bez slyšení povinného. Je-li titulem pro exekuci rozhodnutí usnesení soudu, které je vykonatelné bez ohledu na právní moc a kterým bylo uloženo plnění jednomu z účastníků, běží lhůta k plnění od doručení usnesení právě tomu účastníku, jemuž je v usnesení povinnost k plnění uložena § 171 odst. 1, i když se usnesení doručuje všem účastníkům. Nedostatek doručení jinému účastníku nemůže být na překážku nařízení exekuce. Podmínkou je tu tedy doručení účastníku, který má povinnost plnit. Mnohdy složité bude pro soud zkoumání vykonatelnosti rozhodnutí jiných než soudních orgánů. Zejména zde bude muset být přihlíženo k ustanovením správního řádu.

3 POPIS PRŮBĚHU EXEKUCE U SOUKROMÉHO EXEKUTORA

Jak stanovuje zákon, exekuční řízení nelze přerušit a nelze také podat návrh na obnovu exekučního řízení, což je také nespornou výhodou tohoto řízení. Jak bylo již výše zmíněno, další výhodou tohoto řízení je rychlost. Exekutor je povinen v případě, že mu dojde návrh na nařízení exekuce s exekučním titulem tento návrh do 15 dnů předložit soudu a ten v případě, že návrh nepotřebuje doplnit, pověří exekutora, aby do 15 dnů exekuci provedl. Toto usnesení soudu je doručeno jak exekutorovi, tak i oprávněnému a povinnému, přičemž musí být dodrženo, aby byl povinný obeslán jako poslední. Může samozřejmě dojít k situaci, kdy povinného není možné obeslat, v takovém případě je mu ustanoven opatrovník, ten za něj posléze usnesení převezme a povinný se tak považuje za obeslaného. Po tomto doručení nesmí povinný jakýmkoli způsobem nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb, udržování a správy majetku. V případě, že i přesto povinný s majetkem nakládá, jsou jeho úkony absolutně neplatné.

Poté, co je exekutor zmocněn k provedení samotné exekuce, vydá tzv. exekuční příkaz vztahující se na majetek, který má být exekucí postižen. Zároveň je v tomto příkazu určen způsob jakým bude exekuce provedena a další náležitosti stanovené zákonem. Proti tomuto exekučnímu příkazu není možný opravný prostředek, takže zde opět zákonodárce zamezil dalším průtahům.

O tom, jakým způsobem bude exekuce exekutorem prováděna, může rozhodnout i samotný oprávněný v případě, že jej exekutor vyzve, aby označil jakým způsobem má být exekuce provedena. Mezi důležitá práva exekutora patří oprávnění nahlížet do soudního spisu, požadovat po soudu již učiněné prohlášení o majetku povinného, případně sám může soudu navrhnout, aby předvolal povinného a vyzval jej k prohlášení o svém majetku. V případě, že exekutor navrhne, aby soud předvolal povinného a vyzval jej k prohlášení o svém majetku, soud je tomuto návrhu povinen do 15 dnů vyhovět a povinného předvolat.

Jako způsob provedení exekuce zákon připouští možnost exekuce buď jedním způsobem, ale i kumulací jednotlivých způsobů exekuce či případně použití všech způsobů provedení exekuce. Zároveň při exekuci více nebo všemi způsoby je lze činit současně nebo postupně. V souvislosti s osobou exekutora je nutné upozornit, že každá osoba, která

s ním přijde v souvislosti s exekucí do kontaktu, je od něj oprávněna vyžadovat předložení průkazu exekutora, který musí bezpodmínečně exekutor při výkonu své činnosti mít.

4 ORGANIZACE EXEKUTORŮ

4.1 Exekutorská komora obecně

Orgánem zaštiťujícím všechny exekutory stejně jak například u advokátů, notářů, patentových zástupců a daňových poradců je komora. Nazývá se Exekutorskou komorou České republiky a její sídlo je v Brně. Jedná se o právnickou osobu se samosprávnou stavovskou organizací vykonávající dohled nad veškerou činností exekutora a nad vedením všech exekutorských úřadů. Členství v Komoře je povinné a vzniká dnem jmenování exekutora do úřadu. Zaniká ke dni jeho odvolání, smrti nebo prohlášením za mrtvého.

Zároveň Komora vede seznam všech soudních exekutorů, vydává exekutorům průkazy, razítka a pečetidla, navrhuje odvolání exekutora, provádí exekutorské zkoušky, jmenuje na návrh ministra exekutory, na návrh exekutora rozhoduje o změně sídla exekutorského obvodu, ustanovuje zástupce exekutorů, vede seznam exekutorských koncipientů a exekutorských kandidátů, projednává kárné návrhy a vede centrální evidenci nařízených exekucí. Tato centrální evidence je veřejným seznamem, takže je každému volně přístupná.

4.2 Orgány exekutorské komory

sněm – nejvyšší orgán, který je schopný usnášení, je-li přítomna alespoň nadpoloviční většina exekutorů;

prezidium – řídicí a výkonný orgán skládající se z pěti členů a pěti náhradníků. Ze svých členů volí prezidenta a viceprezidenta. Mezi její nejdůležitější činnosti patří dohled nad činností exekutorů a jejich zástupců, vedení seznamu exekutorů, provádění exekutorských zkoušek a další činnosti;

prezident – vystupuje za Komoru navenek, řídí jednání sněmu a prezidia, přičemž je povinen jednou za tři měsíce svolat prezidium;

revizní komise – skládá se z pěti členů a do její pravomoci spadá přezkoumávání hospodaření Exekutorské komory České republiky, podává zprávy o výsledku hospodaření sněmu exekutorů, má umožněn přístup ke všem dokladům komory, vyjadřuje se k návrhu rozpočtu a schvaluje roční závěrečný účet Exekutorské komory České republiky;

kárná komise – projednává kárná provinění a ukládá za ně patřičná opatření. Jedná však jen na návrh, který je oprávněn podat ministr, předseda revizní komise, předseda okresního soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, předseda okresního soudu proti exekutorovi, který byl tímto soudem pověřen provedením exekuce. Totéž se vztahuje i na kandidáty exekutora. Následuje jednání během něhož Kárná komise shromáždí důkazy prokazující vinu, případně nevinu exekutora. Mezi kárná opatření patří napomenutí, písemné napomenutí, pokuta až do výše stonásobku minimální mzdy a odvolání z exekutorského úřadu. Poté vynese kárná komise písemné rozhodnutí, proti kterému je možné podat opravný prostředek zpět ke kárné komisi, a to do patnácti dnů ode dne doručení. Toto odvolání má odkladný účinek. O odvolání následně rozhoduje prezidium, které může napadené rozhodnutí zrušit, vrátit kárné komisi nebo rozhodnutí potvrdit. Po nabytí právní moci odvolacího rozhodnutí je možné podat u soudu žalobu dle ustanovení § 247 a násl. občanského soudního řádu. V případě, že dojde ke kárnému postihu exekutora, po uplynutí jednoho roku od právní moci nabytí rozhodnutí o uložení kárného postihu se na exekutora (příp. exekutorského kandidáta) hledí jako by nebyl nijak kárně postihnut. Kromě postihů kárné komise má ministr spravedlnosti možnost pozastavit exekutorovi výkon exekutorského úřadu, jestliže bylo proti němu zahájeno trestní řízení za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin související s exekuční činností, a to až do právní moci rozhodnutí;

zkušební komise – má patnáct členů. Provádí exekutorské zkoušky. Exekutorská zkouška se koná před tříčlenným zkušebním senátem složeným ze dvou členů zkušební komise z řad exekutorů a z jednoho člena zkušební komise z řad soudců.

4.3 Kdo může být exekutorem

Exekutor má postavení veřejného činitele. Přes své rozsáhlé kompetence a s pravomocí v řadě ohledů srovnatelnou s pravomocemi státních orgánů však exekutoři neztrácejí povahu soukromoprávních subjektů.

Jak vyplývá z ustanovení § 53 exekučního řádu, který vyjadřuje procesní nezávislost exekutora při volbě způsobu provedení exekuce, není exekutor na rozdíl od soudu vázán případným návrhem oprávněného a může podle své vlastní úvahy volit z jednoho či více způsobů provedení exekucí, přičemž musí brát v úvahu, aby dosáhl co nejefektivnějšího uspokojení pohledávky oprávněného i s náklady exekuce. Znamená to tedy, že exekutor

sám stanoví způsob exekuce a obvykle i sám zjistí majetkovou podstatu povinného. Případným návrhem na způsob provedení výkonu rozhodnutí oprávněného tedy exekutor vázán není, přičemž exekutor může exekuci vykonat v jednom exekučním řízení i několika způsoby. V případě, že je již exekuce nařízena, nemá ani soud právo zasahovat do volby způsobu exekuce exekutorem. Exekutory jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti, který rovněž určuje počet exekutorských úřadů.

Exekutor jako osoba určená a zplnomocněná státem k nucenému výkonu rozhodnutí je vázán pouze ústavou, zákony, mezinárodními smlouvami a jinými všeobecně závaznými právními předpisy. Z toho důvodu je exekutor oprávněn odmítnout provedení exekuce jen v případě, že by její výkon odporoval některému z těchto předpisů, případně, že by nebyla složena záloha na náklady exekuce.

Zároveň musíme zmínit, že exekutor je oprávněn také činit další úkony. Těmi se rozumí poskytování právní pomoci, sepisování exekutorských zápisů, přijímání věcí do úschovy, provádění jiné činnosti na základě pověření soudu a činnosti soudního vykonavatele, a provádění dražeb movitých a nemovitých věcí na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí (tzv. dobrovolná dražba). I za tuto činnost mu náleží odměna.

4.4 Předpoklady, které musí exekutor splňovat

Exekutor, aby mohl být jmenován musí splňovat určité předpoklady, těmito předpoklady jsou:

- musí se jednat o občana České republiky,
- musí být plně způsobilý k právním úkonům,
- musí mít řádně ukončené vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice,
- musí být bezúhonný,
- musí vykonat alespoň tříletou exekutorskou praxi. Touto praxí se rozumí praxe exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta. Exekutorská komora České republiky započítává zcela do exekuční praxe praxi soudce, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu, prokurátora, advokáta, notáře, komerčního právníka, státního zástupce, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta, notářského čekatele prokuratury, notářského koncipienta, notářského kandidáta,

právního čekatele státního zastupitelství a právního čekatele u komerčního právníka, z jiných praxí může po vyjádření ministerstva započítat nejvýše dva roky,

- musí složit exekutorskou zkoušku (příčemž je možné uznat odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku, notářskou zkoušku, profesní zkoušku na komerčního právníka a závěrečnou zkoušku právního čekatele),
- musí složit slib do rukou ministra,
- musí před započítáním výkonu exekutorského úřadu uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti (tak je povinen učinit do 30 dnů od svého jmenování a toto pojištění musí trvat po celou dobu výkonu exekutorského úřadu). Komora může exekutorovi zprostředkovat sjednání smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, a exekutor může tohoto zprostředkování při jednání s pojistitelem využít. Kromě toho se samozřejmě může pojistit sám u kterékoli jiné pojišťovny.

Současně se jmenováním exekutora dochází i k jeho zařazení do sídla obvodu okresního soudu, ve kterém bude vykonávat svůj úřad. Při výkonu svého úřadu používá průkaz exekutora, razítka a pečetidla. Je povinen se prokázat na vyzvání stranám průkazem exekutora. Při výkonu své funkce může mít exekutor ve svém úřadu zaměstnány zaměstnance. Těmito zaměstnanci mohou být exekutorští koncipienti, exekutorští kandidáti a další zaměstnanci, kteří jsou pro výkon úřadu potřební. Pro případ nemoci, dovolené, pozastavení výkonu exekutorského úřadu a nebo z jiných důležitých důvodů si Exekutorská komora České republiky ustanoví na návrh exekutora jeho zástupce. Ten je ustanoven z řad kandidátů exekutora. Pokud je nutné, aby za exekutora vykonával funkci jeho zástupce, tak zástupce exekutora podepisuje listiny svým jménem a příjmením a současně uvede také jméno a příjmení exekutora, kterého zastupuje. Jestliže je zástupce exekutora exekutorem používá své razítko a pečetidlo. V případě, že je exekutorským kandidátem, používá razítko a pečetidlo exekutora, kterého zastupuje. Komora je oprávněna změnit osobu exekutorského zástupce, jestliže ustanovený zástupce je exekutorem a jeho exekutorský úřad zanikl, jestliže ustanoveným zástupcem je exekutorský kandidát a Komora ho vyškrtně ze seznamu kandidátů a nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a ani po upozornění Komory ho v určené lhůtě neobnoví

a nebo jestliže kárná komise mu odňala právo zastupovat exekutora, dále také jestliže ustanovený zástupce požádá o uvolnění z funkce zástupce a nebo jestliže o to požádá zastupovaný exekutor.

Výkon exekutorského úřadu zaniká smrtí exekutora, prohlášením exekutora za mrtvého, odvoláním exekutora, když ztratí exekutor občanství České republiky, jestliže je exekutor zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je jeho způsobilost omezena. V určitých případech může Komora navrhnout ministrovi spravedlnosti odvolání exekutora. Děje se tak buď na žádost exekutora, nebo jestliže byl exekutor pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností, nebo na základě kárného opatření odvolán z exekutorského úřadu, dále může být odvolán, jestliže nedoloží Komoře stejnopis nebo ověřenou kopii smlouvy o pojištění své odpovědnosti za škodu do 30 dnů po svém jmenování exekutorem nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a exekutor je do 30 dnů neobnoví, nebo jestliže si exekutor do tří měsíců po složení slibu bez vážných důvodů neotevře v sídle exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován, kancelář a nezačne vykonávat exekuční činnost, nebo jestliže soud na návrh Komory rozhodl, že exekutor vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemůže řádně nejméně po dobu jednoho roku vykonávat exekuční činnost. Pokud Komora nepodá návrh na odvolání exekutora do jednoho měsíce, může ministr po uplynutí této lhůty odvolat exekutora i bez návrhu Komory.

K velmi důležitým pravomocím exekutora patří oprávnění vůči třetím osobám. Exekutor je oprávněn vyžadovat potřebné sdělení od:

- soudů,
- orgánů státní správy a samosprávy,
- obcí a jejich orgánů,
- notářů,
- advokátů,
- právnických a fyzických osob rozhodujících-li o právech a povinnostech,
- orgánů Policie České republiky,
- bank a poboček zahraničních bank a spořitelen,
- úvěrových družstev,
- pojišťoven,

- investičních společností a investičních fondů,
- obchodníků s cennými papíry,
- penzijních fondů,
- poštovních úřadů,
- provozovatelů telekomunikačních služeb,
- vydavatelů tisku,
- dopravců a zasilatelů.

Všechny třetí osoby jsou povinny poskytnout exekutorovi součinnost bez zbytečného odkladu.

5 ZPŮSOBY EXEKUCE

Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v exekučním řádu. Nepostačí-li jeden z těchto způsobů k uspokojení oprávněného, lze exekuci v jednom exekučním řízení provést více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby. K provedení exekuce více nebo všemi zákonem stanovenými způsoby lze přistoupit současně nebo postupně.

Způsob provedení exekuce určuje exekutor.

5.1 Exekuce na peněžitě plnění

- srážkami ze mzdy a jiných příjmů,
- příkázáním pohledávky,
- prodejem movitých věcí a nemovitostí
- prodejem podniku.

5.1.1 Exekuce srážkami ze mzdy

Exekuce srážkami ze mzdy povinného je nejběžnější, nejpoužívanější a nejpropracovanější způsob exekuce sloužící k uspokojení peněžitých nároků oprávněného. Postihuje se jí mzda, na kterou má dlužník právo vůči třetí osobě – plátcí mzdy. Nicméně nelze přehlédnout skutečnost, že v poslední době poklesla použitelnost této formy výkonu rozhodnutí. Příčinu tohoto jevu je třeba hledat ve změnách ekonomických podmínkách. Zejména vzrůst významu podnikatelské sféry, a tím i stoupající počet občanů, kteří jsou do ní zapojeni, způsobují citelné snížení zaměstnaneckého poměru, a tím i sníženou možnost uspokojení výkonu rozhodnutí srážkou ze mzdy. Proto význam srážek ze mzdy jako formy rozhodnutí na peněžitá plnění stále klesá.

Mzdou se rozumí:

- příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků (§ 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů),
- tarifní třída (základní mzda, mzdový tarif), mzdové příplatky stanovené ve mzdových předpisech, popř. kolektivních smlouvách (§ 111 odst. 2 ZP),
- náhrada mzdy podle § 124-130 – překážky v práci,

- odměna podle dohody o pracovní činnosti (§ 237 ZP)
- pracovní odměna členů družstev z příjmů, které nahrazují odměnu za práci,
- důchod (§ 105 odst. 2 a 3 ZSZ) – (nelze však srážet výchovné poskytované k důchodu ani zvýšení důchodu pro bezmocnost, § 301 odst. 2 OSŘ),
- nemocenské dávky podle předpisů nemocenského pojištění,
- peněžité pomoci v mateřství,
- stipendium
- náhrady ucházejícího výdělku – (pracovní úraz, nemoc z povolání),
- hmotné zabezpečení uchazeče o zaměstnání.

Předmětem tohoto způsobu exekuce nejsou:

- nároky na odměny vyplývající z práv autorských,
- práv výkoných umělců,
- práv ke zlepšovacím návrhům, průmyslovému vzoru a vynálezu,
- přídatky na děti
- náhrady výdajů v souvislosti s výkonem práce (§ 131 ZP).

Protože tímto způsobem není postihována mzda již proplacená (tu je možno postihnout jen výkonem rozhodnutí prodejem movitých věcí § 333 OSŘ), ale právo na mzdu nebo na jiné dávky do budoucna, hodí se pro tento způsob výkonu rozhodnutí zejména pro uspokojování v budoucnu vznikajících pohledávek.

Po nabytí právní moci rozhodnutí bude plátce mzdy srážet stanovenou část mzdy ve všech následujících výplatních termínech automaticky a provádět výplatu oprávněnému až do úplné úhrady pohledávky. Plátce mzdy přestane provádět srážky, jakmile je pohledávka oprávněného uspokojena (§ 276 OSŘ).

Rozsah srážek ze mzdy:

je dán jednak výší pohledávky s příslušenstvím (§ 276 OSŘ), které vyplývá z vykonatelného rozhodnutí (exekučního titulu), a jednak hranicí nejvyšší přípustnosti srážek. Srážky se provádějí z čisté mzdy. Sražené částky se vypočtou podle podmínek a sazeb platných pro povinného v měsíci, za který se čistá mzda zjišťuje (§ 278 OSŘ).

Povinnému nesmí být sražena z měsíční mzdy základní částka. Způsob jejího výpočtu se stanovuje nařízením vlády ČR č. 63/1998 Sb. o způsobu výpočtu základní částky.

Provádět srážky ze mzdy ve větším rozsahu, než dovoluje § 281 OSŘ, je nepřípustné, i když s tím povinný souhlasí. Jde o vyjádření zásady ochrany povinného.

Z čisté mzdy, která zbývá po odečtení základní částky a která se zaokrouhlí směrem dolů na částku dělitelnou třemi a vyjádřenou v celých korunách, lze srazit k vydobytí pohledávky oprávněného jen jednu třetinu (§ 279 OSŘ).

Soud nebo orgán, jež nařídil výkon rozhodnutí zastaví na návrh plátce mzdy, oprávněného nebo povinného nařízenou exekuci srážkami ze mzdy, když povinný po dobu jednoho roku nepobírá mzdu alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny.

Změní-li se po nařízení exekuce plátce mzdy, vztahuje se nařízení exekuce srážkou ze mzdy i na mzdy povinného u nového plátce mzdy (§ 293 odst. 1 OSŘ).

Pobírá-li povinný mzdu od několika plátců mzdy, vztahuje se nařízení exekuce na všechny jeho mzdy.

5.1.2 Exekuce příkázáním pohledávky

Dalším exekučním způsobem je příkázání pohledávky. Takto je možné postihnout bankovní účet povinného, tím že se z tohoto účtu odepíše pohledávka oprávněného. Postupuje se následujícím způsobem. Poté, co je peněžnímu ústavu doručeno nařízení exekuce je tento povinen ihned zablokovat peněžní prostředky na účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky oprávněného a zároveň je znemožněno povinnému nakládání s tímto účtem. Tímto způsobem exekuce je možné i uspokojení jiné peněžité pohledávky, než pohledávky u účtu u peněžního ústavu. V tomto případě je po doručení nařízení exekuce zakázáno tuto pohledávku vyplatit povinnému. Také je tímto druhem exekuce možné postihnout jiná majetková práva. Těmito právy se rozumí především majetková práva, která nejsou peněžitými pohledávkami a jsou převoditelná. Povinnému je tedy po nařízení exekuce znemožněno jakékoli nakládání s těmito jinými majetkovými právy a oprávněnému je umožněno, aby se z těchto práv uspokojil. Zároveň lze postižením jiných majetkových práv provést také postižení podílu povinného jako společníka nebo komanditisty v komanditní společnosti nebo postižením členských práv a povinností povinného jako člena v družstvu. Také sepsané patenty, průmyslové vzory a ochranné známky je oprávněn exekutor zpeněžit a uspokojit tak oprávněného. Je však nutné

upozornit na tu skutečnost, že tímto způsobem exekuce nelze postihnout práva spojená výhradně s osobou povinného, zejména právo na původcovství.

5.1.3 Exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí

Jeden z dalších způsobů uspokojení peněžité pohledávky může spočívat v prodeji movitých věcí a nemovitostí, které jsou ve vlastnictví povinného a z jejich výtěžku z prodeje je následně možné uspokojit pohledávku oprávněného. U tohoto způsobu exekuce je nutné, aby oprávněný ve svém návrhu uvedl seznam věcí, na které má být provedena exekuce, v případě, že tak neučiní exekutor zajistí veškeré movité i nemovité věci a vezme je do úschovy nebo je uloží u vhodného schovatele.

U nemovitostí je ještě nutné, aby povinný doložil listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře, že nemovitost je ve vlastnictví povinného. Sepsané věci jsou následně znalecky odhadnuty, pokud samozřejmě cena není stanovena úředně. Vyžaduje-li to účel exekutora, je oprávněn prohlédat byt povinného a jiné místnosti, které užívá, a v nichž má své věci, jako skříně a jiné schránky a jestliže je to třeba i šaty, které má povinný na sobě. Za účelem provedené prohlídky je exekutor oprávněn otevřít zavřené dveře domu povinného, dveře do jeho bytu nebo dveře jiné místnosti nebo prostory jím užívané, dveře jeho skříně a schránky, jestliže je možnost zámek domu, bytu, jiné místnosti nebo skříně a schránky po otevření opět uzavřít. K otevření zámku je třeba přibrat zámečníka. Při provádění prohlídky je nutno postupovat šetrně zejména jde-li o prohlídku šatů, které má povinný na sobě. Není-li exekutor stejného pohlaví je povinen přibrat si k prohlídce šatů osobu stejného pohlaví.

Po zajištění všech movitých věcí, které jsou součástí exekuce, následuje dražba, ze které je uspokojena pohledávka oprávněného. Samozřejmě i hotové peníze mohou být zajištěny. Z nich je posléze bez provedení dražby pohledávka oprávněného uhrazena. Jak bylo již výše zmíněno, pro exekuci prodejem nemovitostí je nutné, aby oprávněný (exekutor, případně povinný na výzvu soudu nebo exekutora) přesně označil nemovitost, jejíž prodej navrhuje a musí taktéž být prokázáno, že nemovitost je ve vlastnictví povinného. Nařízení této exekuce se vztahuje na nemovitost i s jejími součástmi a příslušenstvím. Exekutor u tohoto způsobu exekuce je oprávněn podat jménem oprávněného návrh na zřízení soudcovského zástavního práva.

5.1.4 Exekuce prodejem podniku

Exekuce prodejem podniku je možná jen v případě, že je doloženo, že podnik nebo část podniku je majetkem povinného. Na dobu, do které bude podnik prodáván, exekutor stanoví správce podniku. Tohoto správce ustanovuje ze seznamu správců konkurzních podstat. Z následného výtěžku se vyplatí oprávnění. Přiměřeně se u tohoto způsobu provedení exekuce použijí pravidla jako u způsobu exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí.

5.2 Exekuce na nepeněžitě plnění

Způsob exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžitě částky se řídí povahou uložené povinností. Takovou exekuci lze provést:

- vyklizením
- obebráním věci
- rozdělením společné věci
- provedením prací a výkonů

Byl-li vydán exekuční příkaz k provedení prací a výkonů, které může vykonat i někdo jiný než povinný, postará se exekutor o to, aby práce, o které jde, provedl pro oprávněného někdo jiný, nedohodl-li se s oprávněným jinak.

K provádění exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžitě částky se spíše používá občanský soudní řád, který tuto problematiku více upravuje.

6 ODKLAD EXEKUCE

V určitých případech umožňuje zákon i tzv. odklad exekuce. Tak je činěno hlavně v případech, kdy lze od povinného reálně očekávat, že svůj závazek vůči oprávněnému v nejbližší době sám splní nebo lze očekávat, že exekuce bude z nějakého důvodu zastavena. V návrhu povinného na odklad exekuce musí být přesně uvedeno, na jakou dobu žádá odklad exekuce a předpokládaný způsob plnění. Po překlenutí doby, na kterou byla exekuce odložena a během níž nedošlo k plnění, je v exekuci dále pokračováno.

Soudci bylo připuštěno, že lze odložit provedení nejen celé exekuce, ale i provedení pouze jednoho způsobu exekuce, o kterém bylo rozhodnuto konkrétním exekučním příkazem. Stejně tak je možné odložit i provedení exekuce prodejem jen některých z více sepsaných věcí.

Ustanovení § 54 exekučního řádu tím, že upravuje otázku odkladu samostatně, nedává výslovně prostor k použití § 266 odst. 2 obč. soudního řádu a neřeší tak např. situace po podání excindační (vylučovací) žaloby podle § 267 obč. soudního řádu. Praxe však dovodila, že lze postupovat na základě § 52 odst. 1 exekučního řádu umožňujícího přiměřené použití obč. soudního řádu tak, že lze užít podle § 266 odst. 2 obč. soudního řádu, a to i bez návrhu účastníků.

Obecně lze říci, že největším problémem při rozhodování o odkladu exekuce je skutečnost, že soudce vedoucí exekuční spis nemá obvykle žádné informace o faktickém průběhu exekuce vedené exekutorem, a přesto je nutné o návrhu na odklad rozhodnout v poměrně krátkém čase.

7 UPUŠTĚNÍ OD EXEKUCE A ZASTAVENÍ EXEKUCE

Exekuční řád připouští dva různé postupy ukončení exekuce, a to upuštění od provedení exekuce a zastavení exekuce. V obou případech proto, že povinný dobrovolně plnil a uhradil celou pohledávku. Upuštění od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 ex. řádu) je novým institutem zavedeným exekučním řádem a není dosud jasně vymezen rozdíl oproti institutu zastavení.

7.1 Upuštění od provedení exekuce

Podle některých názorů upuštění od provedení exekuce přichází v úvahu jen tehdy, pokud se povinný ze své vůle dostaví k exekutorovi a pohledávku včetně nákladů exekuce exekutorovi dobrovolně uhradí. Pokud plní přímo oprávněnému, přichází v úvahu zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) obč. soudního řádu. Pro takové rozlišení však oba zákony nedávají oporu.

Vhodnější se zřejmě jeví rozlišení podle momentu, v němž došlo ke splnění. Z § 46 odst. 3 exekučního řádu lze dovodit, že upuštění od exekuce přichází jako úkon exekutora v úvahu pouze pokud povinný splnil povinnost, včetně nákladů exekuce po zahájení exekuční řízení.

7.2 Zastavení exekuce

Zastavení v případě výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) obč. soudního řádu je namísto tehdy, došlo-li ke splnění (a tedy zániku práva) kromě rámec výkonu rozhodnutí po vydání exekučního titulu (s výjimkou rozsudku pro zmeškání), tedy jak před zahájením řízení o výkon rozhodnutí, tak po jeho zahájení.

U exekuce by tedy - vzhledem ke speciální úpravě upuštění od provedení exekuce v exekučním řádu - mohl být institut zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) obč. soudního řádu použit jen v případech, kdy bude prokázáno, že ke splnění došlo již před zahájením řízení a při dobrovolném plnění povinného jak exekutorovi, tak oprávněnému po zahájení exekučního řízení, by byl vždy využit institut upuštění od exekuce.

Upuštění od provedení exekuce je úkonem exekutora a exekuce jím končí. Zastavení exekuce je rozhodnutím soudu a exekuce jím rovněž končí. Třetím a

nejžádanějším způsobem skončení exekuce je její úspěšné dokončení vymožením povinnosti. V takovém případě není vydáváno žádné rozhodnutí o skončení exekuce a exekutor pouze vyrozumí o jejím skončení zejména ty osoby, které informoval o zahájení exekuce.

V zásadě bylo připuštěno, že lze zastavit exekuci jen pro některý způsob jejího provedení nebo ohledně některých postižených věcí.

8 NÁKLADY SOUDNÍ EXEKUCE

V případě využití exekutora pro vymožení dluhů je důležitou otázkou, kolik za tuto službu zaplatíme. Tuto otázku řeší vyhláška č. 330/2001 Sb. o odměně a náhradách soudního exekutora a odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem.

8.1 Náklady na exekutora

- z odměny exekutora (za ztrátu času, za doručení písemností, za sepisování exekutorských zápisů, za přijímání věcí do úschovy, za výkon soudního vykonavatele z pověření soudu, za provedení dražby, za vydání výpisu z exekutorského zápisu)
- náhrady hotových výdajů (soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úhrada osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy, fotokopie, náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů)
- náhrady za ztrátu času při provádění exekuce
- náhrady za doručení písemností
- odměny a náhrady nákladů správce podniku (v případě provádění exekuce prodejem podniku)
- případně DPH, je-li exekutor, popř. správce podniku, ustanoven jejím plátcem

8.2 Záloha soudnímu exekutorovi

Exekutor má právo na přiměřenou zálohu, přičemž její nesložení může mít za následek zánik exekuce. Tato záloha nesmí v případě exekuce ukládající zaplacení peněžité částky přesáhnou 30 % z celkové částky odměny za provedení exekuce a v případě exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky nesmí přesáhnout 50 % odměny z celkové částky odměny za provedení exekuce. Záloha na náklady exekuce rozdělením společné věci nesmí přesáhnout 3 000 Kč. Přičemž o výši zálohy a lhůtě její úhrady rozhoduje sám exekutor.

Jednotlivé náklady exekuce je exekutor povinen uvést v tzv. příkazu k úhradě nákladů exekuce. Tento příkaz obsahuje označení soudu, který pověřil exekutora

provedením exekuce, exekutora, který je pověřen provedením exekuce, exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila, oprávněného a povinného, povinnosti, která má být exekucí vymožena a datum a podpis exekutora a poučení o námitkách.

9 DALŠÍ POVINNOSTI EXEKUTORA

Zákon mimo jiné říká, že exekutor má vést řádnou spisovou agendu a s tím je spojená možnost určitých osob a institucí nahlížet do spisů a zápisů a pořizovat si z nich exekutorské stejnopisy, opisy a výpisy.

K tomu, aby exekutor mohl zastávat svůj úřad, musí mít patřičné materiální zabezpečení. Patří sem zejména patřičně vybavená kancelář v sídle exekutora. V této kanceláři exekutor musí mít nashromážděny veškeré neukončené spisy, které musí být v případě nutnosti kdykoli přístupné k nahlédnutí, případně musí být uvedeno kde konkrétně se tento spis nachází. Tato povinnost exekutorovi vyplývá z možnosti orgánů činných v trestním řízení (tj. soudům, státním zastupitelstvím, finančním úřadům a katastrálním úřadům) a osob zúčastněných na řízení (tj. oprávněným osobám, případně jejich nástupcům nebo zástupcům těchto osob a znalců) kdykoli nahlížet do spisů, které se jich týkají nebo u kterých osvědčí zájem k nahlédnutí. Zároveň jsou tyto orgány, případně osoby zúčastněné na exekučním řízení oprávněny ze spisu pořizovat výpisy. Do spisů týkajících se další činnosti exekutora může nahlížet pouze žadatel, jiné osoby tak mohou činit jen s jeho souhlasem. V případě důležitých skutečností může dojít na žádost oprávněných orgánů a znalců k zapůjčení spisu exekutorem jinému exekutorovi v obvodu, ve kterém se tyto oprávněné orgány případně znalec nacházejí.

Poté, co je exekutorský spis ukončen, musí dojít k jeho uchování v exekutorské kanceláři a zde musí být uložen (případně k dispozici) po celou dobu, po kterou exekutor vykonává exekutorský úřad. Co se týká exekutorů, jejichž úřad zanikl nebo kteří byli přeloženi do obvodu jiného soudu, tak jejich spisy jsou uschovány v exekutorském archivu příslušného okresního soudu, v jehož obvodu exekutor vykonával svůj úřad. I u těchto spisů je možné do nich nahlížet, případně na žádost je zaslat příslušnému soudu. V tomto archivu jsou taktéž uloženy registry, razítka a pečetidla exekutorů, kteří ukončili svoji činnost v tomto obvodu.

Stejně se postupuje i co se týče exekutorských zápisů, K povinností exekutora a s tím související nutností vybavení jeho kanceláře patří povinnost mít v ní kovovou skříň s uzávěrou, ve které jsou exekutorské zápisy uloženy. Je povinností exekutora, aby exekutorské zápisy byly uloženy odděleně od spisů exekutora. Co se týká vydávání stejnopisů, opisů a výpisů exekutorských zápisů, tak stejnopisy a prosté opisy těchto zápisů se vydávají účastníkům, kterých se tento zápis týká, případně i jiným osobám, ale to jen za

souhlasu účastníků. Aby bylo zřejmé, zda se jedná o stejnopis nebo prostý opis, je nutné, aby stejnopisy byly opatřeny doložkou o ověření stejnopisu exekutorského zápisu, která obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s exekutorským zápisem, dále razítkem a podpisem exekutora. Dále exekutor může poskytovat činění výpisů exekutorských zápisů, ty se mohou týkat celého jednání v rámci exekutorského zápisu, případně jen některých samostatných právních jednání nebo určitých skutečností z exekutorského zápisu. Co se týká jejich vydávání, postupuje se stejně jako u vydávání stejnopisů z exekutorských zápisů.

Pokud dojde nějakým způsobem ke zničení spisu, ať už celého nebo jeho části, je exekutor nucen vyhotovit opis písemností. Tento opis vyhotoví tak, že si vypůjčí písemnosti od účastníků exekučního řízení (případně pokud je nevlastní, má možnost je vyslechnout), nebo jejich nástupců, znalce, popřípadě úřadu, který tyto písemnosti vlastní. Písemnosti opatří svým razítkem a doložkou.

10 UZNÁNÍ DLUHU A UZNÁNÍ ZÁVAZKU SEPSANÉ VE FORMĚ NOTÁŘSKÉHO ZÁPISU JAKO EXEKUČNÍ TITUL

Jedním z možných exekučních titulů je i uznání dluhu, případně uznání závazku. Institut uznání dluhu definuje občanský zákoník v ustanovení § 558, uznání závazku je specifikováno v ustanovení § 323 občanského zákoníku. V současné době, kdy celá řada subjektů dluží finanční prostředky, tak i tyto instituty jako následná možná forma exekučního titulu nabývají u nás na svém rozmachu.

Aby mohla být tato skutečnost posuzována jako exekuční titul, musí dojít k uznání dluhu nebo závazku formou notářského zápisu. Je nutné, aby před notářem uznal (to znamená podepsal) dluh jak dlužník, tak i věřitel. V případě, že notářský zápis podepíše jen dlužník, je možné tento nedostatek narovnat tím, že bude následně sepsán další notářský zápis (dodatek), v němž dodatečně přistoupí k původnímu notářskému zápisu i věřitel.

Hlavním posláním institutu uznání dluhu, tak i uznání závazku je skutečnost, že v případě, když dlužník tímto způsobem uzná svůj závazek vůči věřiteli, značně se tím vylepšuje pozice věřitele pro případnou možnost vymožení tohoto dluhu soudní cestou, popřípadě cestou prostřednictvím vymožení soukromým soudním exekutorem. Jedná se tedy o právoplatný exekuční titul s přímou doložkou vykonatelnosti.

Ustanovení § 558 občanského zákoníku definuje uznání dluhu takto: „Uzná-li někdo písemně, že zaplatí svůj dluh určený co do důvodu i výše, má se za to, že dluh v době uznání trval. U promlčení dluhu má takové uznání tento právní následek jen věděli-li ten, kdo dluh uznal, o jeho promlčení.“

Z takto definovaného uznání dluhu vyplývá, že jeho základní podstata spočívá v tom, že dlužník uzná (tzn. přizná existenci) dluh vůči věřiteli.

Další nutnou skutečností vyplývající z výkladu ustanovení § 558 je existence závazku dlužníka vůči věřiteli v době, kdy je dluh uznáván.

Je nutné zmínit, že ustanovení § 558 občanského zákoníku uznání dluhu se použije pouze na občanskoprávní vztahy, tj. jen na závazkové vztahy vznikající mezi občany a podnikajícími fyzickými osobami. Pro obchodněprávní závazkové vztahy se užije obchodní zákoník, konkrétně ustanovení § 323 uznání závazku. Obchodní zákoník definuje

uznání závazku:“Uzná-li někdo písemně svůj určitý závazek, má se za to, že v uznaném rozsahu tento závazek trvá v době uznání. Tyto účinky nastávají i v případě, kdy pohledávka věřitele byla v době uznání již promlčena.“

K tomu, aby mohlo dojít k uznání dluhu dle ustanovení § 558 občanského zákoníku, musí toto uznání splňovat všechny náležitosti právoplatného právního úkonu (např. musí být učiněno svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, plnění musí být možné, musí být učiněno subjektem se způsobilostí k právním úkonům, nesmí odporovat dobrým mravům atd.). Kromě těchto základních náležitostí právního úkonu, musí ještě uznání dluhu splňovat další specifické náležitosti. K nim se řadí především nutnost učinění tohoto úkonu písemnou formou (tj. i veškeré jeho dodatky, či změny musí mít písemnou formu), musí v něm být vyjádřen příslib dlužníka (na rozdíl od uznání závazku dle ustanovení § 323 obchodního zákoníku, který tento příslib dlužníka obsahovat nemusí), že dluh zaplatí. Musí v něm být stanoven důvod dluhu a jeho výše a jak již bylo zmíněno výše, musí dluh existovat v době jeho uznání. K tomu, aby mohlo dojít v případě nesplnění dluhu k jeho vykonatelnosti, musí uznání dluhu obsahovat definici, že se jedná již o titul s doložkou právní vykonatelnosti (tj. aby mohlo být bráno v případě nesplnění dluhu, či závazku jako vykonatelné rozhodnutí dle ustanovení § 274 občanského soudního řádu). Co se týká právního důvodu dluhu, může jít i o důvod jako je dluh z půjčky, dluh vzniklý nezaplacením kupní ceny, odpovědnost za škodu či bezdůvodné obohacení apod. V případě, že dojde k uznání dluhu dle ustanovení § 558 občanského zákoníku, začíná běžet nová desetiletá promlčecí lhůta dle ustanovení § 110 odst.1 občanského zákoníku (u uznání závazku běží čtyřletá promlčecí doba dle ustanovení § 397 v návaznosti na ustanovení § 407 obchodního zákoníku).

11 ANALÝZA VYBRANÝCH SUBJEKTŮ

11.1 Identifikace analyzovaných subjektů

- Exekutorský úřad České republiky, České Budějovice – JUDr. Vyžral Pavel
- Exekutorský úřad České republiky, České Budějovice – JUDr. Bronec Milan
- Okresní soud, České Budějovice – oddělení výkonu rozhodnutí

11.2 Poskytované služby

Soudní exekutor je fyzická osoba splňující předpoklady exekučního zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem. Exekutor provádí nucený výkon exekučních titulů a ještě činnost další. Mezi tyto činnosti patří:

- poskytování právní pomoci oprávněnému nebo povinnému po vydání exekučního titulu, jakož i v souvislosti s exekuční a další činností
- sepisování listin a jiné činnosti
- vědecká činnost
- publikační činnost
- pedagogická činnost
- tlumočnická činnost
- znalecká činnost
- umělecká činnost

Exekutor má postavení veřejného činitele a vykonává exekuční a další činnosti za úplatu. Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázáný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.

Okresní soud je státní instituce a soustředí se pouze na výkon rozhodnutí, provádění přijatých návrhů o provedení výkonu rozhodnutí. Činnosti, které provádí exekutor navíc, patří mezi jeho podnikatelskou činnost. Tuto činnost provádí za úplatu.

11.3 Počet přijatých žádostí o provedení exekuce

Počet přijatých návrhů na provedení exekuce je uveden v tabulkách (viz Příloha1). V prvním roce po vstoupení zákona 120/2001 Sb. O soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů v platnost začal Okresnímu soudu rychle klesat nápad. U soudních exekutorů probíhal nárůst následovně:

Tabulka 1 Přehled žádostí o provedení exekuce

Rok	Počet přijatých žádostí o provedení exekuce
2001	55
2002	670
2003	1029
2004	1079

Údaje: JUDr. Pavel Vyžral

Údaje v této tabulce poukazují na prudký nárůst zejména ve druhém a třetím roce. V současné době má nápad vzrůstající tendenci u soukromých exekutorů, ale i u Okresního soudu. Je to zejména proto, že přibývá podniků a lidí, kteří nejsou schopni uhradit své závazky. Soudu určitě nebyla práce, ale spíše přibyla.

Soud musí jednat s exekutory, písemně s nimi komunikovat a povolovat, příp. pozastavovat řízení. Rostou náklady na poštovné a personál, který je potřeba.

11.4 Doba trvání vyřízení exekuce

Doba trvání exekuce je u každého případu individuální. U těžko vymožitelných pohledávek je doba trvání kratší u Okresního soudu než u soukromého exekutora. Je to zejména proto, že Okresní soud provede výkon rozhodnutí pouze dle způsobu uvedeného v návrhu na výkon rozhodnutí. Tento způsob musí určit sám oprávněný. Pokud tímto způsobem není pohledávka uspokojena, výkon rozhodnutí se zastavuje. Oprávněný může podat další návrh na výkon rozhodnutí s jiným způsobem provedení. Řízení je tedy kratší, ale neúspěšné. Soukromý exekutor určuje způsob uspokojení pohledávky sám. Může použít jeden, ale i několik způsobů provedení exekuce najednou. Toto řízení je tedy delší, protože se pokračuje v různých způsobech provedení exekuce, dokud se všechny možnosti

nevyčerpají. Proto je zde větší úspěšnost. Může se ale stát, že i po vyčerpání všech způsobů bude exekuce neúspěšná. Soud potom takovou exekuci na žádost exekutora zastaví. Jedná se zejména o nemajetné občany, kteří nemají z čeho uhradit pohledávku. Některé případy se i odkládají a pokračuje se třeba po roce. Z tohoto důvodu může trvat vyřízení exekuce u soukromého exekutora i několik let. Např. přijaté návrhy na provedení exekuce, které jsou uvedeny v tabulce (viz výše) nemusí být ještě dnes skončeny.

11.5 Nejčastější způsoby výkonu rozhodnutí na peněžité plnění

Jak už bylo popsáno v teoretické části, způsoby výkonu rozhodnutí na peněžité plnění jsou:

- srážky ze mzdy a jiných příjmů
- příkázání pohledávky – viz Příloha 8
- prodej movitých věcí a nemovitostí – viz Příloha 9
- prodej podniku

V návrhu na provedení výkonu rozhodnutí u okresního soudu musí oprávněný sám vyznačit, kterým způsobem má být pohledávka vymožena. U okresního soudu je nejpoužívanějším způsobem výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy.

Srážky ze mzdy se nejčastěji využívaly hlavně za socialismu, kdy neexistovala podnikatelská sféra a všichni byli zaměstnaní. To znamená, že všichni dostávali mzdu. Soukromí exekutoři od tohoto způsobu pomalu odstupují, protože pohledávka je uspokojena po malých částech a také hodně lidí mzdu nepobírá. Mohou ale tento způsob připojit k jinému. Mohou využívat kombinaci všech způsobů provedení exekuce.

Soukromí exekutoři se nejdříve zaměřují na bankovní účty, které mohou zablokovat. Jako poslední ze všech způsobů používají většinou prodej movitých věcí. U tohoto způsobu je velmi malá výtěžnost. Vyvolávací cena je totiž jen 1/3 ceny odhadní.

U prodeje movitých věcí jde také o náročnou a zdlouhavou práci a hlavně o vysoké náklady (např. na převoz zabavených věcí, na dopravu atd.).

11.6 Nejčastější způsoby výkonu rozhodnutí na nepeněžitá plnění

Způsoby výkonu rozhodnutí na nepeněžitá plnění jsou:

- vyklizení
- odebrání věci
- rozdělení společné věci
- provedení prací a výkonů

Mezi nejčastěji evidované způsoby u okresního soudu patří vyklizení (rok 2004 – 2544 návrhů). Mezi ostatní způsoby se v roce 2004 dělí 1073 návrhů.

Soukromí exekutoři se zaměřují převážně na vymáhání peněžitých plnění. Exekuční řád ani neupravuje postup při výkonu exekuce na nepeněžitá plnění. Exekutor se sice může řídit Občanským soudním řádem, ale jde pouze o mimořádnou situaci.

11.7 Podmínky pro zahájení exekučního řízení

Dle §37 zákona 120/2001Sb.

- (1) Exekuci lze nařídit jen na návrh oprávněného nebo na návrh toho, kdo prokáže, že na něho přešlo nebo bylo převedeno právo z rozhodnutí podle §36 odst. 3 a 5(dále jen „oprávněný“).
- (2) Oprávněný může podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.

Dle §38 zákona 120/2001 Sb.

- (1) V návrhu na provedení exekuce musí být označen exekutor, který má být pověřen provedením exekuce, s uvedením jeho sídla, je-li návrh podán k soudu, musí být v návrhu označen rovněž soud, kterému je návrh určen. Z návrhu musí být dále patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován. Kromě toho musí návrh na nařízení exekuce obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (obchodní jméno nebo název, sídlo a identifikační číslo právnické

osoby), přesné označení exekučního titulu, uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena, a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu, povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, kterých se oprávněný dovolává.

- (2) K návrhu na nařízení exekuce je třeba připojit originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu opatřené potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu nebo exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti, ledaže je návrh na nařízení exekuce podáván u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně.

Dle §39 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Neobsahuje-li návrh na nařízení exekuce všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, vyzve nejpozději do 15 dnů exekutor nebo soud, kterému byl doručen návrh na nařízení exekuce, oprávněného, alby návrh opravil nebo doplnit, určí mu lhůtu a poučí ho o tom, jak je třeba opravu nebo doplnění provést.
- (2) Není-li v určené lhůtě návrh řádně opraven nebo doplněn a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo není-li přiložen exekuční titul, soud sám nebo na návrh exekutora exekuční řízení zastaví. O těchto následcích musí být oprávněný poučen.

Dle §261 OSŘ

- (1) Výkon rozhodnutí lze nařídit jen na návrh oprávněného. V návrhu na výkon rozhodnutí ukládajícího zaplacení peněžité částky uvede oprávněný, jakým způsobem má být výkon rozhodnutí proveden. Navrhuje-li oprávněný výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, označí v návrhu toho, vůči komu má povinný nárok na mzdu (plátce mzdy). Navrhuje-li oprávněný výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, označí v návrhu peněžní ústav a číslo účtu, z něhož má být pohledávka odepsána. Označí-li oprávněný více účtů povinného u téhož peněžního ústavu, uvede také pořadí, v jakém z nich má být pohledávka odepsána. Navrhuje-li oprávněný výkon rozhodnutí příkázáním jiné peněžité pohledávky, označí v návrhu osobu, vůči které má povinný pohledávku (dlužník povinného), a uvede důvod pohledávky.

- (2) K návrhu na výkon rozhodnutí je třeba připojit stejnopis rozhodnutí, opatřený potvrzením o jeho vykonatelnosti. Potvrzením o vykonatelnosti opatří rozhodnutí soud prvního stupně. Stejnopis rozhodnutí není třeba připojit, jestliže se návrh na výkon rozhodnutí podává u soudu, který o věci rozhodovat jako soud prvního stupně.
- (3) Podá-li oprávněný návrh na výkon rozhodnutí u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně, potvrdí tento soud vykonatelnost rozhodnutí přímo na návrhu, a není-li sám příslušný k výkonu rozhodnutí, postoupí návrh příslušnému soudu.

Mezi nejdůležitější rozdíl mezi podmínkami v Občanském soudním řádu a exekučním řádu patří povinnost oprávněného určit způsob provedení exekuce. Tuto povinnost nařizuje pouze Občanský soudní řád. Soukromí exekutor si způsob provedení exekuce volí sám.

11.8 Kdo a jak provádí výkon rozhodnutí (pověřené osoby)

Dle §265 OSŘ

- (1) Po nařízení výkonu rozhodnutí se postará soud o jeho provedení.
- (2) Jednotlivé úkony při provádění výkonu rozhodnutí může činit zaměstnanec soudu (vykonavatel), stanoví-li tak zákon nebo zvláštní právní předpisy, nebo pověří-li ho tím předseda senátu. Při své činnosti se řídí pokyny předsedy senátu. Upustit od dalšího provádění výkonu rozhodnutí bez příkazu předsedy senátu může vykonavatel jen tehdy, když s tím souhlasí oprávněný anebo splní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá rozhodnutí.

U soukromých exekutorů jsou též určeny osoby, které vykonávají exekuci vč. samotného exekutora. Osoba vykonávající exekuci musí mít platnou legitimaci s označením úřadu a fotografií – viz Příloha 6

11.9 Možné obrany proti nařízené exekuci

Proti usnesení o nařízení exekuce je přípustné odvolání. Exekuční řád však výrazně omezuje za účelem zamezení průtahům ze strany povinného případy, kdy se odvolání věcně projedná, když stanoví, že soud usnesením odvolání odmítne, neobsahuje-li skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce nebo neobsahuje-li žádné skutečnosti.

Přijatá právní úprava v této věci výrazně preferuje zájmy věřitelů v procesním postavení oprávněných, kteří v řízeních o nařízení výkonu rozhodnutí museli často čelit nepodloženým a neodůvodněným odvoláním povinných, jimiž se provedení výkonu odkládalo fakticky na několik měsíců i více než rok, čímž docházelo ke snížení vyhlídky, že výkon bude proveden úspěšně.

Ohledně odvolání neobsahujícího žádné skutečnosti aby neměl vzniknout žádný spor. Z pohledu povinného je však soud oprávněn odmítnout zabývat se jeho argumentací proti nařízení exekuce bez bližšího odůvodnění v jednom stupni i učiněným konstatováním, že odvolání neobsahuje skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce. Povinný se aktivně neúčastní fáze řízení před nařízením exekuce a nemá možnost vyjádřit se k návrhu oprávněného. Odvolání proti usnesení o nařízení exekuce je jeho jedinou možností vyjádřit se k návrhu oprávněného.

Proti usnesení o odmítnutí odvolání není dovolání přípustné, v důsledku čehož nemá povinný v obecné soudní soustavě možnost přezkumu rozhodnutí soudu, že podané odvolání neobsahuje skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce. Povinnému, který skutečnosti uvedené v odvolání považuje přes opačný názor odvolacího soudu za skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce, nezbývá, než se obrátit na Ústavní soud ČR se stížností proti usnesení o odmítnutí odvolání pro porušení práva na „spravedlivý proces“.

Soudy by měly před vydáním usnesení o odmítnutí odvolání, které sice obsahuje argumentaci povinného, ale ta není považována za vylíčení skutečností rozhodných pro nařízení exekuce, pečlivě posoudit význam skutečností uvedených v odvolání a i v případě odmítnutí odvolání usnesení opatřit řádným odůvodněním založeným na posouzení všech odvolatelem uplatněných skutečností se zdůvodněním, z jakého důvodu každá z těchto skutečností není skutečností rozhodnou pro nařízení exekuce ve vztahu k údajům obsaženým v návrhu na nařízení exekuce.

Zákon sice nestanoví vymezení skutečností rozhodných pro nařízení exekuce, v zásadě lze ovšem v tomto směru z náležitostí návrhu na nařízení exekuce vycházet. Bližší vymezení je úkolem judikatury.

Ve sporných případech se nedoporučuje volit extenzivní výklad, a to již jen s ohledem na úmysl zákonodárce vyjádřený v důvodové zprávě k exekučnímu řádu, kde se k možnosti odmítnutí odvolání argumentuje nepřípustností blanketních odvolání. Odvolání obsahující skutečnosti, jejichž dopad na nařízenou exekuci je sporný, se přitom kategorii blanketních odvolání vymykají.

Není např. sporu, že hmotněprávní námitky typu splnění nebo započtení před vydáním exekučního titulu nejsou skutečnostmi rozhodnými pro nařízení exekuce. V recentních soudních rozhodnutích o odmítnutí odvolání se však lze shledat i s námitkami zániku vykonatelného závazku započtením po vydání exekučního titulu jako s námitkami nerozhodnými pro nařízení exekuce, s čímž lze důvodně polemizovat.

11.10 Používané vyhlášky a zákony

- Vyhláška č. 331/2001 Sb.
- Vyhláška č. 330/2001 Sb. O odměně a náhradách soud. exekutora, o odměně a náhradách hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem – viz Příloha 3.
- Vyhláška č. 196/2001 Sb. O odměnách a náhradách notářů a správců dědictví
- Zákon č. 120/2001 Sb. O soudních exekutorech a exekuční činnosti
- Zákon č. 119/2001 Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí
- Vyhláška č. 485/2000 Sb. o výši odměny správců podniku, způsobu jejího určení
- Zákon č. 26/2000 Sb. O veřejných dražbách
- Zákon č. 85/1996 Sb. O advokacii
- Vyhláška č. 177/1996 Sb. O odměnách advokátů a náhradách advokátů
- Zákon č. 357/1992 Sb. O dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí
- Zákon č. 337/1992 Sb. O správě daní a poplatků

- Zákon č. 265/1992 Sb. O zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem
- Zákon č. 21/1992 Sb. O bankách
- Zákon č. 513/1991 Sb. Obchodní zákoník
- Zákon č. 328/1991 Sb. O konkursu a vyrovnání
- Zákon č. 283/1991 Sb. O Policii České republiky
- Zákon č. 68/1990 Sb. O užívání státního znaku, státní vlajky...
- Zákon č. 97/1974 Sb. O archivnictví
- Občanský soudní řád č. 99/1963 Sb.
- Zákon č. 140/ 1961 Sb. Trestní zákon

11.11 Výběr vhodného způsobu provedení exekuce

Usnesením o nařízení exekuce soud, který rovněž pověří exekutora provedením exekuce, nestanoví způsob provedení exekuce. Věřitel tedy není při podání návrhu povinen k volbě nejvhodnějšího způsobu, jako tomu je při podání návrhu na výkon rozhodnutí. Až exekutor poté, co mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena a vydá exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Jako způsob provedení exekuce zákon připouští možnost exekuce buď jedním způsobem, ale i kumulací jednotlivých způsobů exekuce či případně použití všech způsobů provedení exekuce současně.

Dle § 47 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Exekutor poté, co mu bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem se rozumí příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů uvedených v tomto zákoně.

Dle § 58 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v tomto zákoně.

- (2) Nepostačuje-li jeden z těchto způsobů k uspokojení oprávněného. Lze exekuci v jednom exekučním řízení provést více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby. K provedení exekuce více nebo všemi zákonem stanovenými způsoby lze přistoupit současně nebo postupně.

Dle § 257 OSŘ

Nařídít a provést výkon rozhodnutí lze jen způsoby uvedenými v tomto zákoně.

Dle § 263 OSŘ

- (1) Výkon rozhodnutí lze nařídít jen v takovém rozsahu, jaký oprávněný navrhl a jaký podle rozhodnutí stačí k jeho uspokojení.
- (2) Navrhne-li oprávněný k vydobytí své peněžité pohledávky výkon rozhodnutí několika způsoby zároveň, ačkoli by k jejímu uspokojení zřejmě stačil pouze některý z nich, nařídí soud výkon rozhodnutí jen tím způsobem, který stačí k uspokojení pohledávky oprávněného.

Dle § 264 OSŘ

- (1) Navrhne-li oprávněný výkon rozhodnutí způsobem, který je zřejmě nevhodný, zejména vzhledem k nepoměru výše pohledávky oprávněného a ceny předmětu, z něhož má být uspokojení této pohledávky dosaženo, může soud nařídít, a to po slyšení oprávněného, výkon rozhodnutí jiným vhodným způsobem.
- (2) Soud zamítne návrh na výkon rozhodnutí, jestliže je již z návrhu zřejmé, že by výtěžek, kterého by se dosáhlo, nepostačil ani ke krytí nákladů výkonu rozhodnutí.

11.12 Spolupracující orgány

Dle § 33 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Soudy, orgány státní správy a samosprávy, obce a jejich orgány, notáři a právnické a fyzické osoby, rozhodují-li o právech a povinnostech, jsou povinni sdělit exekutorovi

na jeho písemnou žádost údaje o majetku povinného, které jim jsou známy z jejich úřední činnosti.

- (2) Policie České republiky je povinna poskytnout exekutorovi podle zvláštního právního předpisu na jeho žádost ochranu a součinnost při výkonu exekuční činnosti.
- (3) Orgány státní správy, orgány samosprávy a právnické osoby, které z úřední moci jsou zvláštním právním předpisem pověřeny k vedení evidence osob a jejich majetku nebo vzhledem k předmětu své činnosti vedou evidenci osob a jejich majetku, jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce. Tuto povinnost má zejména orgán pověřený vedením katastru nemovitostí, orgán správy daní, orgán, který vede evidenci motorových vozidel, komoditní burzy. Burza cenných papírů a Středisko cenných papírů. Pracovník správce daně se nemůže v odpovědi na písemnou žádost exekutora dovolat povinnosti mlčenlivosti podle zvláštního právního předpisu.
- (4) Banky, pobočky zahraničních bank a spořitelny a úvěrní družstva (dále jen „peněžní ústav“), pojišťovny, investiční společnosti a investiční fondy, obchodníci s cennými papíry, penzijní fondy podle zvláštního právního předpisu, Fond pojištění vkladů (dále jen „finanční instituce“), notáři, advokáti, fyzické a právnické osoby jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o číslech účtů povinného, jakož i o jejich stavu a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného jimi spravovaných či u nich pro povinného či povinném uschovaných.
- (5) Pošta je povinna oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k provedení exekuce, zejména totožnost osob, které si pronajímají poštovní přihrádky nebo jiná doručovací místa, údaje o počtu tam došlých zásilek a jejich odesílatelích, úhrn peněžních prostředků docházejících povinnému poštou nebo do jeho poštovní přihrádky, totožnost příjemce zásilek poste restante. Rovněž je povinna umožnit exekutorovi tyto údaje získat na poště a správnost údajů oznámených poštou na místě prověřit. Tuto povinnost mají i jiné osoby, pokud provádějí přepravu zásilek.
- (6) Provozovatelé telekomunikačních služeb jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost telefonní, dálnopisné a telefaxové stanice užívané povinným a údaje o nich, pokud nejsou uvedeny ve veřejně dostupných seznamech.
- (7) Pojišťovny jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost výplaty pojistných plnění ve prospěch povinného.

- (8) Vydavatelé tisku jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost jméno osoby, která podala k uveřejnění inzerát, který se týká nakládání s majetkem povinného a byl uveřejněn pod značkou.
- (9) Dopravci a zasilatelé jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost odesílatele a adresáta přepravovaného nákladu, stejně jako údaje o přepravovaném zboží, je-li to třeba k provedení exekuce.

Dle § 34 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Exekutor může požádat o součinnost třetí osoby podle § 33 a ty jsou povinni ji poskytnout, doloží-li exekutor své pověření k provedení exekuce, a jen v souvislosti s jejím prováděním, není však povinen dokládat způsob provedení exekuce.
- (2) Třetí osoby jsou povinny poskytnout exekutorovi součinnost podle § 33 bez zbytečného odkladu. Nesplní-li tuto povinnost, odpovídají oprávněnému a exekutorovi za škodu, která tím oprávněnému nebo exekutorovi vznikne. Způsobil-li škodu nesplněním této povinnosti státní orgán, právnická či fyzická osoba při výkonu veřejné správy, která jim byla svěřena, nebo územní samosprávný celek při výkonu státní správy, který na něj byl přenesen zákonem nebo při výkonu samosprávy, postupuje se podle zvláštního právního předpisu.
- (3) Za nesplnění povinností uvedených v § 33 může soud na návrh exekutora uložit třetím osobám pořádkovou pokutu.

OSŘ neuvádí žádné spolupracující orgány. Soud nespolečně s ostatními orgány, protože nezjišťuje informaci o dlužníkovi. Výkon rozhodnutí provádí pouze dle způsobu, který uvede oprávněný v návrhu na výkon rozhodnutí. Pokud neshledá prostředky pro uspokojení pohledávky, nesnaží se zjišťovat jiné možnosti. Nemá potřebnou pravomoc.

11.13 Exekuční tituly tuzemské a cizozemské

Exekuční tituly neposuzuje exekutor, ale okresní soud. Exekutor je povinen vykonat exekuci na všechny exekuční tituly, které mu soud zašle. Někdy to bývá pro exekutora problém. Nemůže odmítnout žádný návrh, kterým byl od soudu pověřen. Některé návrhy na exekuci jsou pro soukromého exekutora značně nevýhodné. Jde o

řízení, kde se dá předpokládat, že pohledávka nebude uspokojena. Řízení potom může trvat i několik let.

Exekuční tituly cizozemské, které jsou vyjmenovány v předchozí teoretické části, jsou v ČR spíše ojedinělé.

11.14 Poplatky a odměny – náklady řízení

11.14.1 Náklady řízení

Dle § 87 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při provádění exekuce, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu.
- (2) Oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen „náklady oprávněného“). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný.
- (3) Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný.
- (4) Náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.

Dle § 88 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Náklady exekuce a náklady oprávněného určuje exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který doručí oprávněnému a povinnému.
- (2) Příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahuje označení
 - a) soudu, který pověřil exekutora provedením exekuce,
 - b) exekutora, který je pověřen provedením exekuce
 - c) exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
 - d) oprávněného a povinného,
 - e) povinnosti, která má být exekucí vymožena a

- f) datum a podpis exekutora a poučení a námitkách.
- (3) Účastník řízení může podat u exekutora proti příkazu námitky do 3 dnů od doručení. Pokud exekutor v plném rozsahu námitkám nevyhoví, postoupí jej bez zbytečného odkladu soudu (§ 45), který o námitkách rozhodne do 15 dnů.
- (4) Rozhodnutí soudu o námitkách se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi. Proti rozhodnutí soudu o námitkách není přípustný opravný prostředek.

Dle § 89 zákona 120/2001 Sb.

Dojde-li k zastavení exekuce, může soud uložit oprávněnému, aby nahradil náklady exekuce.

11.14.2 Odměna za výkon exekuční činnosti

Dle § 5 Vyhlášky 330/2001 Sb

- (1) Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění. Za vymožené plnění se považuje každé plnění, které bylo učiněno poté, co bylo povinnému doručeno rozhodnutí soudu o nařízení exekuce, ke splnění povinnosti uvedené v usnesení o nařízení exekuce, nejde-li o plnění ke splnění povinnosti k úhradě nákladů exekuce nebo k úhradě nákladů oprávněného.
- (2) Pokud při exekuci prodejem movitých věcí dochází k výplatě více pohledávek z výtěžku, je základem pro určení odměny ta část vymožené částky, která byla na tyto pohledávky vyplacena.
- (3) Pokud při exekuci prodejem nemovitostí nebo při exekuci prodejem podniku byly uspokojeny zcela nebo zčásti nároky oprávněného, toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný anebo věřitele povinného, který podal přihlášku, je základem pro určení odměny ta část rozdělované podstaty, kterou byly takto uspokojeny nároky těchto osob.
- (4) Je-li prováděna exekuce na základě exekučního titulu, ve kterém se oprávněnému přiznává nárok na opětující se plnění, je základem pro určení odměny součet hodnot

plnění, která mají být vymožena. Jde-li o plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, je základem pro určení odměny pětinasobek hodnoty ročního plnění.

11.14.2.1 Odměny exekutora při peněžitém plnění

Dle § 6 Vyhlášky 330/2001 Sb.

(1) Odměna za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky činí

- do 3 000 000 Kč základu.....15 %,
- z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu.....10 %,
- z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu.....5 %,
- z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu.....1 %.

(2) Částka nad 250 000 000 Kč se do základu nezapočítává.

(3) Odměna podle odstavce 1 činí nejméně 3 000 Kč.

11.14.2.2 Odměny exekutora při nepeněžitém plnění

Dle § 7 Vyhlášky 330/2001 Sb. – Odměna za provedení exekuce vyklizením

Odměna exekutora činí 10 000 Kč za každou vyklizenou nemovitost, stavbu, byt nebo místnost, jejichž vyklizení ukládá exekuční titul.

Dle § 8 Vyhlášky 330/2001 Sb.- Provedení exekuce odebráním věci

(1) Odměna exekutora za provedení exekuce odebráním věci, je-li v exekučním titulu uvedena hodnota této věci, činí za každou odebranou věc 15 % z její hodnoty, nejméně však 2 000 Kč. Není-li cena odebrané věci v exekučním titulu uvedena, činí odměna exekutora 2 000 Kč za každou odebranou věc.

(2) Odměna za provedení exekuce odebráním věci činí nejvýše 10 000 Kč za všechny věci odebrané na základě jednoho exekučního titulu.

Dle § 9 Vyhlášky 330/2001 Sb. – Provedení exekuce rozdělením společné věci

- (1) Výše odměny exekutora za provedení exekuce rozdělením společné věci v případě, kdy společná věc má být prodána a její výtěžek rozdělen mezi spoluvlastníky, se vypočte podle § 6. Základem pro určení výše odměny je výtěžek prodeje věci.
- (2) Odměna exekutora za provedení exekuce rozdělením společné věci v případě, kdy společná věc má být rozdělena jinak než prodejem, činí 6 000 Kč za každou rozdělovanou věc.

Dle § 10 Vyhlášky 330/2001 Sb. – Provedení exekuce provedením prací a výkonů

Odměna exekutora činí 6 000 Kč za každý vykonaný exekuční titul, který ukládá provedení prací a výkonů.

Dle § 90 zákona 120/2001 Sb. odst.3

Exekutor má právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce.

Dle § 12 Vyhlášky 330/2001 Sb.

- (1) Výši zálohy na náklady exekuce a lhůtu k její úhradě určuje exekutor.
- (2) Záloha na náklady provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky nesmí přesáhnout 30 % odměny podle § 6 s tím, že za základ odměny se považuje výše pohledávky, která má být vymožena, a v případě exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky nesmí přesáhnout 50 % odměny stanovené pro takovou exekuci v ustanovení § 7 až 10. Záloha na náklady provedení exekuce podle § 9 odst.1 nesmí přesáhnout 3 000 Kč.

Dále vyhláška 330/2001 Sb. upravuje

- 1) Náhradu hotových výdajů
- 2) Náhradu za ztrátu času
- 3) Náhradu za doručení písemností
- 4) Odměnu exekutora za poskytování právní pomoci

- 5) Odměnu exekutora za sepisování exekutorských zápisů a přijímání věci do úschovy
- 6) Odměnu exekutora za jinou činnost na základě pověření soudu
- 7) Odměnu exekutora za provedení dražby
- 8) Odměnu pro správce podniku

Dle § 270 OSŘ

- (1) Spolu s nařízením výkonu rozhodnutí uloží soud i povinnost k náhradě nákladů výkonu rozhodnutí, aniž stanoví lhůtu k jejich zaplacení. Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje i na tyto náklady.
- (2) Oprávněný má nárok na náhradu všech účelných nákladů výkonu rozhodnutí.
- (3) Náklady provedení výkonu rozhodnutí platí stát. Oprávněnému, u něhož nejsou podmínky pro osvobození od soudních poplatků, může soud uložit, aby složil zálohu na náklady provedení výkonu rozhodnutí.
- (4) Pro náhradu nákladů výkonu rozhodnutí použije se i ustanovení § 147 až 150.

Dle § 271 OSŘ

Dojde-li k zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o náhradě nákladů, které účastníkům prováděním výkonu rozhodnutí vznikly, podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo. Může také zrušit dosud vydaná rozhodnutí o nákladech výkonu, popřípadě uložit oprávněnému, aby vrátil, co mu povinný na náklady výkonu rozhodnutí již zaplatil.

Sazebník soudních poplatků – viz Příloha 2

11.15 Prohlášení o majetku povinného

Dle § 53 zákona 120/2001 Sb.

- (1) Exekutor je oprávněn nahlédnout do soudního spisu o prohlášení majetku povinného nebo soudu navrhnout, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o svém majetku.

(2) Jestliže podá exekutor návrh na prohlášení o majetku, postupuje soud podle ustanovení § 250a až 260h OSŘ. Soud návrhu vyhoví ve lhůtě 15 dnů.

Ustanovení § 260b odst. 1 OSŘ se nepoužije. K návrhu na prohlášení o majetku exekutor připojí exekuční titul, ledaže se návrh podává u soudu, který ve věci rozhodoval jako soud prvního stupně.

(3) V ostatním má exekutor stejná práva, jaká ustanovení občanského soudního řádu upravující prohlášení o majetku přiznávají oprávněnému.

Dle § 260 a – h OSŘ upravuje též prohlášení o majetku povinného

§ 260a

(1) Kdo má vykonatelným rozhodnutím přiznanou peněžitou pohledávku, může soudu před podáním návrhu na výkon rozhodnutí navrhnout, aby předvolal povinného a vyzval ho k prohlášení o majetku.

(2) Nemá-li povinný způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu nebo jsou-li povinným obec, vyšší územně samosprávný celek nebo právnická osoba, označí oprávněný podle možnosti osoby, které je třeba předvolat (§ 260c).

§ 260b

(1) Soud návrhu na prohlášení o majetku vyhoví jen tehdy, připojí-li oprávněný k návrhu listiny osvědčující, že jeho pohledávka nebyla nebo nemohla být ani s pomocí soudu podle § 260 uspokojena výkonem rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu povinného u peněžního ústavu, a stejnopis rozhodnutí, opatřený potvrzením o jeho vykonatelnosti, nebo jinou listinu potřebnou k nařízení výkonu rozhodnutí; stejnopis rozhodnutí není třeba připojit, jestliže se návrh podává u soudu, který o věci rozhodoval jako soud prvního stupně.

(2) Návrhu na prohlášení majetku nelze vyhovět,

a) byla-li povinnému povolena v rámci konkursního řízení ochranná lhůta,

b) byl-li na majetek povinného prohlášen konkurs,

c) byl-li u povinného podán návrh na vyrovnání

d) byla-li u povinného zavedena nucená správa podle zvláštního zákona

§ 260c

- (1) Nemá-li povinný způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, soud místo povinného předvolá jeho zákonného zástupce.
- (2) Je-li povinným obec nebo vyšší územně samosprávný celek, soud předvolá toho, komu přísluší podle zvláštního zákona je zastupovat navenek.
- (3) Je-li povinnou právnická osoba, soud předvolá toho, kdo je jejím statutárním orgánem; vykonává-li působnost statutárního orgánu více osob vedle sebe, předvolá soud kteroukoliv z nich. Jestliže statutární orgán tvoří více osob, soud předvolá jeho předsedu; není-li to dobře možné, lze předvolat každého člena tohoto orgánu, který je oprávněn jednat jménem právnické osoby. U právnické osoby v likvidaci soud předvolá likvidátora.
- (4) Ten, kdo byl k prohlášení o majetku předvolán, je povinen se dostavit k soudu osobně.

§ 260d

- (1) Předvolání k prohlášení o majetku musí obsahovat účel výslechu a poučení o následcích, jestliže prohlášení bude odmítnuto nebo jestliže v něm budou uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje. Považuje-li to soud za účelné, vyzve povinného, jeho zákonného zástupce nebo osobu činící prohlášení za obec, vyšší územně samosprávný celek nebo právnickou osobu (dále jen "předvolaný"), aby předložil seznam majetku povinného obsahující údaje uvedené v § 260e odst. 2, popřípadě též listiny dokládající tento majetek.
- (2) Předvolání se doručuje předvolanému do vlastních rukou. Předvolání musí být doručeno nejméně deset dnů přede dnem konání výslechu.
- (3) Jestliže se ten, kdo byl k soudu řádně předvolán, nedostaví bez včasné a důvodné omluvy, bude k soudu předveden; o tom musí být předvolaný poučen.

§ 260e

- (1) Před zahájením výslechu soud předvolaného vyzve, aby uvedl úplné a pravdivé údaje o majetku povinného, a znovu ho poučí o následcích nesplnění této povinnosti a o následcích odepření prohlášení.
- (2) V prohlášení o majetku je předvolaný povinen uvést

- a) plátce mzdy nebo jiného příjmu postižitelného srážkami ze mzdy a výši tohoto nároku,
 - b) peněžní ústavy, u nichž má účty, výši pohledávek a čísla účtů,
 - c) dlužníky, u nichž má jiné peněžité pohledávky, důvod a výši těchto pohledávek,
 - d) osoby, vůči nimž má jiná majetková práva nebo majetkové hodnoty, jejich důvod a hodnotu
 - e) movité věci (spoluvlastnický podíl na nich) povinného a kde, popřípadě u koho se nacházejí; totéž platí o listinách uvedených v § 334 a o cenných papírech
 - f) nemovitosti (spoluvlastnický podíl na nich) povinného
 - g) podnik povinného a jeho části a kde se nachází.
- (3) O prohlášení o majetku podle odstavce 2 soud sepíše protokol; seznam majetku, který předloží předvolaný, tvoří přílohu protokolu, jestliže předvolaný prohlásí, že obsahuje úplné a pravdivé údaje, nebo jestliže tento seznam do protokolu doplní. V protokolu se dále uvede obsah poučení poskytnutého soudem (odstavec 1) a výslovné prohlášení předvolaného o tom, že v prohlášení uvedl jen úplné a pravdivé údaje o majetku povinného. Protokol podepíše soudce, zapisovatel a předvolaný.
- (4) Úkony soudu podle tohoto ustanovení může učinit jen soudce.

§ 260f

- (1) O výsledku předvolaného soud vyrozumí oprávněného. Oprávněný může předvolanému klást otázky jen se souhlasem soudu.
- (2) Každý, kdo má vůči povinnému vykonatelným rozhodnutím přiznanou peněžitou pohledávku, může nahlížet do spisu o prohlášení majetku povinného a činit si z něho výpisy a opisy.

§ 260g

- (1) Soud upustí od prohlášení o majetku, jestliže povinný ještě před zahájením výsledku prokáže, že pohledávku oprávněného splnil (uspokojil), nebo jestliže oprávněný vzal ještě před zahájením výsledku svůj návrh zpět.
- (2) Prohlásí-li oprávněný v průběhu výsledku, že netrvá na tom, aby předvolaný uváděl další majetek povinného, soud ve výsledku předvolaného dále nepokračuje; v

protokolu uvede jen ten majetek povinného, který předvolaný uvedl do prohlášení oprávněného.

- (3) Učinil-li povinný prohlášení o svém majetku v době 6 měsíců před podáním návrhu (§ 260a odst. 1), soud vyzve povinného k novému prohlášení jen tehdy, jestliže vyjde najevo, že se majetkové poměry povinného změnily; to neplatí, jestliže byl výslech předvolaného skončen podle odstavce 2.

§ 260h

Právní úkony povinného týkající se jeho majetku, které učinil poté, co bylo předvolanému doručeno předvolání k prohlášení o majetku (§ 260d), jsou vůči oprávněnému neúčinné.

Soudní exekutoři prohlášení o majetku povinného používají stále méně. Často se stává, že předvolaný podává lživé informace. Soukromý exekutor si proto raději prověřuje povinného sám. Pomohou mu výše uvedené spolupracující orgány. Je to efektivnější než využití prohlášení o majetku povinného.

11.16 Problémy resp. spokojenost se zákony souvisejícími s exekucemi

- U zablokování bankovního účtu může dojít k zablokování veškerých prostředků pro život. Není možné říci bance, aby zablokovala pouze část prostředků. Banka po nařízení zablokuje úplně celý účet. Ten poté není k dispozici. Povinný může požádat o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí. Řízení o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí je ale zdoluhavé řízení, a proto je lepší se mu vyhnout.
- Stále se příliš straní povinnému. Povinný je stále pod velkou ochranou státu.
- Dluhy jsou méně sankciovány. Zadluženost není trestná. Pro dluhy není možné se dostat např. do vězení. Je to malá motivace pro dlužníky, kteří se nebojí a dál nevyrovnávají své závazky.
- Soudy ČR jsou příliš benevolentní. Často se stává, že zmaří výkon rozhodnutí tím, že vyloučí některé věci z výkonu rozhodnutí. Poté ještě soud vydá podmínku odkladu exekuce do 2 let. Celá exekuce je tímto, někdy zbytečně, prodloužena. Obvykle např. soud vyloučí věci z výkonu rozhodnutí příliš jednoduše – bez bližšího prozkoumání.

- Vláda ČR často vymýšlí zákony, které už jinde ve světě výborně fungují. Snaží se vymyslet stále něco nového, což někdy bývá pouze ke škodě věci.
- Další nevýhodu pro exekutora je nemožnost odmítnout exekuci. Někdy sám exekutor rovnou pozná, že vymáhání nebude úspěšné, ale musí případ přijmout a vykonat exekuční řízení. Jedná se o případy, které se potom táhnou i několik let.
- Problém je též v doručování písemností. Písemnosti se doručují do trvalého místa bydliště. Existuje mnoho lidí, kteří v místě svého trvalého bydliště nepobývají. Není nikdo, kdo by kontroloval, jestliže občané bydlí v místě svého trvalého bydliště. Při výkonu rozhodnutí např. prodejem movitých věcí může často dojít k omylu, že exekutor násilně vnikne do bytu cizích lidí.
- V exekučním řádu nejsou příliš konkrétně popsány postupy jednotlivých způsobů výkonu rozhodnutí. Praktické otázky nejsou příliš dotazeny.
- V ČR je malá kontrola úřadů. Stává se, že podnik může existovat pouze de jura a ne de facto.

11.17 Upuštění od exekuce – upuštění, zastavení

Exekuční řád připouští dva různé postupy ukončení exekuce, a to upuštění od provedení exekuce a zastavení exekuce. V obou případech proto, že povinný dobrovolně splnil a uhradil celou pohledávku. Upuštění od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 ex. řádu) je novým institutem zavedeným exekučním řádem a není dosud jasně vymezen rozdíl oproti institutu zastavení.

Podle některých názorů upuštění od provedení exekuce přichází v úvahu jen tehdy, pokud se povinný ze své vůle dostaví k exekutorovi a pohledávku včetně nákladů exekuce exekutorovi dobrovolně uhradí. Pokud plní přímo oprávněnému, přichází v úvahu zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) obč. soudního řádu. Pro takové rozlišení však oba zákony nedávají oporu. Vhodnější se zřejmě jeví rozlišení podle momentu, v němž došlo ke splnění. Z § 46 odst. 3 exekučního řádu lze dovodit, že upuštění od exekuce přichází jako úkon exekutora v úvahu pouze pokud povinný splnil povinnost, včetně nákladů exekuce po zahájení exekuční řízení. Zastavení v případě výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. g) obč. soudního řádu je namístě tehdy, došlo-li ke splnění (a tedy zániku práva) kromě rámec výkonu rozhodnutí po vydání exekučního titulu (s výjimkou rozsudku pro zmeškání), tedy jak před zahájením řízení o výkonu rozhodnutí, tak po jeho

zahájení.

U exekuce by tedy - vzhledem ke speciální úpravě upuštění od provedení exekuce v exekučním řádu - mohl být institut zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. g) obč. soudního řádu použit jen v případech, kdy bude prokázáno, že ke splnění došlo již před zahájením řízení a při dobrovolném plnění povinného jak exekutorovi, tak oprávněnému po zahájení exekučního řízení, by byl vždy využit institut upuštění od exekuce.

Upuštění od provedení exekuce je úkonem exekutora a exekuce jím končí. Zastavení exekuce je rozhodnutím soudu a exekuce jím rovněž končí. Třetím a nejžádanějším způsobem skončení exekuce je její úspěšné dokončení vymožením povinnosti. V takovém případě není vydáváno žádné rozhodnutí o skončení exekuce a exekutor pouze vyrozumí o jejím skončení zejména ty osoby, které informoval o jejím zahájení. V zásadě bylo připuštěno, že lze zastavit exekuci jen pro některý způsob jejího provedení nebo ohledně některých postižených věcí.

Současná praxe při provádění exekučního řádu objevila řadu nejasností v platném zákoně, a proto již na podzim loňského roku byly zahájeny první kroky k novelizaci předpisu při zachování nynější koncepce procesního postupu soudů a exekutorů. Objevily se však i úvahy o celkové změně blížící se např. francouzskému modelu, kde soudy nezahajují exekuci, ta je zcela řízena exekutorem a soudy řeší jen sporné případy (dvě procenta všech prováděných exekucí).

Dle § 46 odst.3 zákona 120/2001 Sb.

Exekutor upustí od provedení exekuce jen tehdy, splní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul, a uhradí náklady exekuce. Prováděl-li exekutor exekuci prodejem nemovitosti, popřípadě podniku, oznámí příslušnému katastrálnímu úřadu, že upustil od provedení exekuce

Dle § 54 – 57 zákona 120/2001 Sb.

Odklad exekuce

(1) Odloží-li soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu, potom soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá. Po uplynutí doby odkladu exekutor i bez návrhu pokračuje v provádění exekuce.

- (2) Je-li odložena vykonatelnost exekučního titulu, soud odloží provedení exekuce do doby pravomocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu.

§ 55

Zastavení exekuce

- (1) Exekutor nerozhoduje o zastavení exekuce podle ustanovení o zastavení výkonu rozhodnutí (§ 268 a 290 občanského soudního řádu).
- (2) Nesloží-li oprávněný ve lhůtě určené exekutorem přiměřenou zálohu na náklady exekuce, soud na návrh exekutora exekuci zastaví. Soud exekuci nezastaví pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro osvobození oprávněného podle zvláštního právního předpisu.
- (3) Rozhodnutí o zastavení exekuce se doručí oprávněnému, povinnému, exekutorovi pověřenému provedením exekuce a katastrálnímu úřadu, v obvodu jehož územní působnosti se nachází sídlo soudu, který exekuci nařídil.

§ 56

Písemnosti v exekučním řízení doručuje vždy exekutor buď sám nebo prostřednictvím pošty nebo jiné osoby, která prování přepravu zásilek.

§ 57

Uvedení v předešlý stav je v exekučním řízení vyloučeno

Dle § 268 OSŘ

- (1) Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže
- a) byl nařízen, ačkoli se dosud rozhodnutí nestalo vykonatelným,
 - b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným,
 - c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení;

- d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a 322 vyloučeny
- e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů,
- f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí,
- g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku;
- h) výkon rozhodnutí je nepřípustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

(2) Výkon rozhodnutí bude zastaven též tehdy, jestliže povinný provedl z vymáhané peněžité pohledávky oprávněného srážku stanovenou zvláštními předpisy^{35a}) a odvedl tuto srážku příslušnému orgánu, a to v rozsahu, v jakém byl povinen tuto srážku provést.

(3) Výkon rozhodnutí prodejem zástavy bude zastaven také tehdy, jestliže zaniklo zástavní právo.

(4) Týká-li se nařízeného výkonu rozhodnutí některý z důvodů zastavení jen z části nebo byl-li výkon rozhodnutí nařízen v rozsahu širším, než jaký stačí k uspokojení oprávněného, bude výkon rozhodnutí zastaven částečně.

11.18 Působnost exekutora

Soudní exekutor je sice jmenován do určitého úřadu v místě sídla okresního soudu, může však působit na území celé České republiky. S přihlédnutím k tomuto principu a časté velké vzdálenosti sídel obou úřadů, byl zaveden systém oddělených spisů soudu a exekutora, ačkoliv např. jazykovým výkladem § 68 exekučního řádu lze dospět k tomu, že zákonodárce měl snad na mysli, že společný spis se bude mezi soudem a exekutorem předávat. Nelze tedy hledat paralelu v dědickém řízení ve vztahu soudce s notářem (soudním komisařem), kterému soud může ukládat závazné pokyny, jak ve věci postupovat (§ 175zd odst. 1 o. s. ř.).

11.19 Věcná a místní příslušnost soudu

V praxi soudů se vyskytly problémy s § 35 odst. 2 exekučního řádu v případě, že je návrh podán místně nepřislušnému soudu. Někteří soudci vedeni zněním tohoto ustanovení zasílají spis příslušnému soudu pouze s přípisem. Praxe se však již po pokynech odvolacích soudů přiklání k postupu podle § 105 obč. soudního řádu a soudy jsou vydávána rozhodnutí vyslovující místní nepřislušnost, která jsou doručována pouze oprávněnému, aby nebyl zmařen účel exekuce a povinnému jsou doručována až společně s rozhodnutím o nařízení exekuce. Tento postup umožňuje jak účastníkům, tak i soudu, kterému byla věc postoupena, možnost revize vydaného usnesení podáním odvolání nebo předložením věci podle § 105 občanského soudního řádu s nesouhlasem.

Problémy však nastávají, jestliže povinný po nařízení exekuce odvoláním napadá jak nařízení exekuce, tak vyslovení místní nepřislušnosti. Každé z těchto odvolání musí být podáno u jiného soudu a obvykle bývá řešeno i jiným krajským soudem, avšak na základě jednoho soudního spisu. Je proto nezbytné spis vrátit původnímu soudu a po rozhodnutí o odvolání proti vyslovení nepřislušnosti, bude řešeno odvolání proti nařízení exekuce.

Dle § 45 zákona 120/2001 Sb.

Věcná a místní příslušnost soudu

- (1) Věcně příslušným exekučním soudem je v prvním stupni okresní soud.
- (2) Místně příslušným exekučním soudem je soud, v jehož obvodu má bydliště povinný, je-li fyzickou osobou, a nemá-li bydliště, soud, v jehož obvodu se zdržuje. Má-li povinný, který je fyzickou osobou, bydliště na více místech, jsou místně příslušnými všechny soudy, v jejichž obvodu bydlí s úmyslem zdržovat se tam trvale. Nemá-li povinný bydliště v České republice ani se v ní nezdržuje, je příslušným soud, v jehož obvodu má povinný majetek; má-li majetek v obvodu více soudů, je příslušným soud, kterému byla jako prvnímu doručena žádost exekutora o udělení pověření nebo návrh na provedení exekuce. Je-li povinný právnickou osobou, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný sídlo.

12 ZÁVĚR

Předkládaná diplomová práce se zabývá výkonem rozhodnutí prováděným soudními exekutory a soudními vykonavateli. V úvodní části je charakterizován soukromý exekutor, jeho úřad a činnost dle zákona 120/2001 Sb., který vstoupil v platnost v roce 2001. Jsou zde rozebrány exekuční tituly, podmínky pro nařízení exekuce, předpoklady, které musí exekutor splňovat, organizování exekutorů, způsoby výkonu rozhodnutí na peněžitá i nepeněžitá plnění. Dále pak problematika zamítnutí a odkladu exekuce.

Velmi zajímavou částí jsou potom náklady na soudního exekutora. Další část analyzuje v souladu se zadáním tři vybrané subjekty. Byli vybráni dva soudní exekutoři a oddělení výkonu rozhodnutí u okresního soudu v Českých Budějovicích, aby mohlo být provedeno co nejkvalitnější porovnání.

Z mého průzkumu, který jsem provedla v této diplomové práci vyplývá závěr, že zákon 120/2001 Sb. přinesl velké zefektivnění vymáhání pohledávek, ale zatížení soudu velkým množstvím přijatých návrhů se podstatně nezměnilo, protože všechny návrhy musí projít nejdříve právě přes okresní soud. Ten až poté pověří soudního exekutora výkonem rozhodnutí.

Efektivita vymáhání pohledávek soudními exekutory je posílena povinností soudu nařídit exekuci a pověřit exekutora do 15 dnů ode dne doručení návrhu. Tím dochází ke zřetelnému upřednostnění podávání návrhů na nařízení exekuce oproti podávání návrhů na výkon rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

K otázce nákladů řízení je třeba zmínit, že podání návrhu na nařízení exekuce nepodléhá zaplacení soudního poplatku, zatímco podání návrhu na výkon rozhodnutí je zpoplatněno soudním poplatkem ve výši dvou procent z předmětu řízení. Je nutné ale upozornit, že při exekuci prováděné soudním exekutorem má soudní exekutor právo požadovat po věřiteli jako oprávněním zálohu na náklady exekuce, která může být v konkrétních případech vyšší než soudní poplatek.

Usnesení o nařízení exekuce má kromě pověření exekutora, který je oprávněn vydat na základě tohoto usnesení exekuční příkaz a po nabytí právní moci tohoto usnesení exekuci provést, významný účinek spočívající v zákazu povinnému nakládat s majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní činnosti, uspokojování základních životních potřeb, udržování a správy majetku,

to vše pod výslovnou sankcí neplatnosti právního úkonu, kterým by byl stanovený zákaz porušen (tzv. generální inhibitorium)

Usnesením o nařízení exekuce soud, který rovněž pověří exekutora provedením exekuce, nestanoví způsob provedení exekuce. Věřitel tady není při podání návrhu povinen k volbě nejvhodnějšího způsobu, jako tomu je při podání návrhu na výkon rozhodnutí. Teprve vydání exekučního příkazu exekutorem má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

Možnost dodatečné volby způsobu provedení exekuce ve spojení s oprávněnými exekutora vyžadovat součinnost různých státních orgánů, fyzických i právnických osob za účelem zjištění majetku povinného (katastrální úřady, evidence motorových vozidel, komoditní burzy, Burza cenných papírů, Středisko cenných papírů, banky, pojišťovny, investiční společnosti a fondy, obchodníci s cennými papíry, penzijní fondy, fondy pojištění vkladů, notáři, advokáti atd.) umožňuje skutečně efektivní zásah exekučním příkazem tam, kde je možné dohledat postižitelný majetek.

Diplomová práce se snaží ukázat hlavní rozdíly mezi výkonem rozhodnutí soudním exekutorem a soudním vykonavatelem a hlavní přínosy zavedení zákona 120/2001 Sb. O soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

13 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- (1) Novotný, M.: Konkurs, dražby, exekuce, soubor předpisů 2001/10, 1. vydání, Newsletter, ISBN 80- 86394-51-4
- (2) Grossová, M.: Exekuce v současné právní praxi, 3. doplněné a rozšířené vydání k 1. 1. 2000, Linde, Praha 2000, ISBN 80-7201-214-2
- (3) Tripes, A.: Exekuce v soudní praxi, 1. vydání, Praha C.H.Beck 1997, ISBN 80-7179-136-9
- (4) Macur, J.: Kurs občanského práva procesního – Exekuční právo, 1. vydání, Praha C.H.Beck 1998, ISBN 80-7179-190-3
- (5) Kurka, V., Drápal, L.: Výkon rozhodnutí v soudním řízení, Linde, Praha 2004, ISBN 80-7201-443-9
- (6) Občanský soudní řád, soudní řád správní, rozhodčí řízení, exekuční řád podle stavu k 12. 8. 2004, Sagit 2004, ISBN 80-7208-441-0
- (7) Prudilová, M.: Veřejné dražby a exekuce, Linde, Praha 2001 ISBN 80-7201-288-6
- (8) Novotný, P.: Exekuční řád-praktická příručka pro věřitele, Grada publishing, Praha 2001 ISBN 80-247-0111-1
- (9) Grossová, M.: Exekuce na peněžité plnění v současné právní praxi, 4. aktualizované vydání a doplnění podle stavu k 1. 1. 2002, Linde, Praha 2002, ISBN 80-7201-322-X
- (10) Schelle, P.: Právní služba: advokacie, notářství, patentoví zástupci, daňoví poradci, soukromí soudní exekutoři, Eurolex Bohemia, Praha 2003, ISBN 80-86432-51-3

Internetové zdroje:

<http://portal.justice.cz/soud/soud.aspx?j=133&o=123&k=1304>

<http://portal.justice.cz/ms/ms.aspx?o=23&j=33>

<http://www.soudni-exekutor.cz/sluzby-exekuce.php>

<http://www.exekutorskakomora.cz/>

14 PŘÍLOHY

Příloha 1 – Agenda E (2004) , Okresní soudy

Příloha 2 – Sazebník soudních poplatků

Příloha 3 – Vyhláška Ministerstva spravedlnosti ze dne 5. září 2001 O odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradách hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem

Příloha 4 – Smlouva o provedení exekuce

Příloha 5 – Stavovský předpis prezidia Exekutorské komory ze dne 10. srpna 2004, kterým se stanoví postup soudních exekutorů, příp. pověřených zaměstnanců exekutorských úřadů při plnění úkolů souvisejících se zpracováním osobních údajů vedených v informačním systému Centrální registru evidence obyvatel.

Příloha 6 - Stavovský předpis prezidia Exekutorské komory ze dne 10. srpna 2004, kterým se stanoví pravidla pro zabezpečení služebních průkazů soudních exekutorů, exekutorských kandidátů, exekutorských koncipientů a dalších zaměstnanců soudního exekutora před ztrátou a zneužitím.

Příloha 7 – Usnesení okresního soudu ve věci exekuce na majetek povinného.

Příloha 8 – Exekuční příkaz k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu

Příloha 9 – Exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem movitých věcí

Příloha 1

AGENDA E

ČESKÁ REPUBLIKA

rok 2004

	Rejstřík E																
	obživo	nápad	vyřizeno	nevřizeno	index 1	nevřizeno										neprovedeno	index 2
						pres 6 m. do 1 roku	%	pres 1 rok do 3 let	%	pres 3 r. do 5 let	%	pres 5 r. do 7 let	%	pres 7 let	%		
Hl. m. Praha	134	45513	45340	4796	126,45	115	2,40	43	0,90	10	0,21	4	0,08	5	0,10	124515	3282,97
Středočeský	48	37876	38008	2161	68,47	108	5,00	78	3,61	34	1,57	8	0,37	5	0,23	31737	1005,50
Jihočeský	31	26124	26232	566	26,00	3	0,53	2	0,35	1	0,18	0	0,00	1	0,18	11668	535,97
Západočeský	71	26483	26549	1212	54,92	72	5,94	41	3,38	19	1,57	1	0,08	3	0,25	16747	758,84
Severočeský	352	43653	47905	7783	213,95	904	11,62	890	11,44	143	1,84	75	0,96	66	0,85	76614	2106,08
Východočeský	59	42907	42872	997	27,88	97	9,73	27	2,71	26	2,61	6	0,60	8	0,80	28774	804,74
Jihomoravský	116	50007	49843	13599	326,33	872	6,41	1167	8,58	348	2,56	77	0,57	85	0,63	91125	2186,69
Severomoravský	148	67503	71667	5634	100,16	455	8,08	894	15,87	105	1,86	56	0,99	12	0,21	62651	1113,75
Celkem	959	340066	348416	36748	129,67	2626	7,15	3142	8,55	686	1,87	227	0,62	185	0,50	443831	1566,16

Index 1 - podíl nevřizovaných věcí k průměrnému měsíčnímu nápadu za sledované období násobený 100

Index 2 - podíl pravomocně neskončených věcí k průměrnému měsíčnímu nápadu za sledované období násobený 100

AGENDA E

OKRESNÍ SOUDY V KRAJI: JIHOČESKÝ

rok 2004

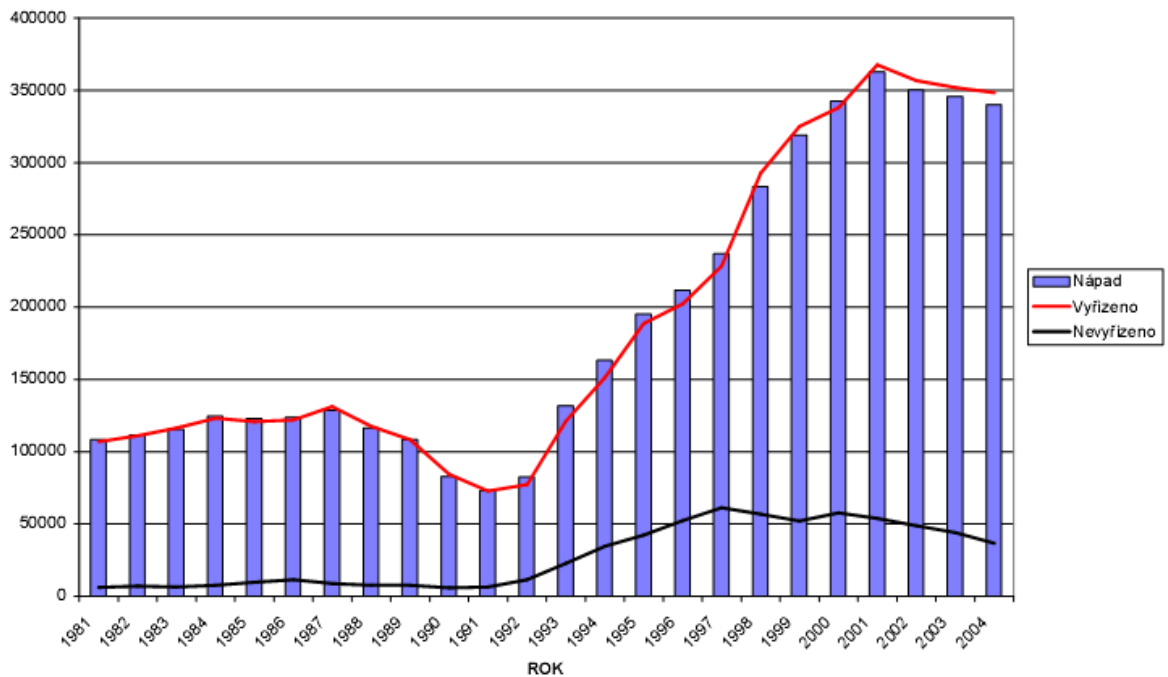
	Rejstřík E																
	obživo	nápad	vyřizeno	nevřizeno	index 1	nevřizeno										neprovedeno	index 2
						pres 6 m. do 1 roku	%	pres 1 rok do 3 let	%	pres 3 r. do 5 let	%	pres 5 r. do 7 let	%	pres 7 let	%		
České Budějovice	4	7341	7267	192	31,39	0	0,00	1	0,52	0	0,00	0	0,00	0	0,00	3601	588,64
Český Krumlov	3	3339	3342	76	27,31	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1211	435,22
Jindřichův Hradec	5	2936	3123	47	19,21	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1559	637,19
Pelhřimov	2	2058	2075	60	34,99	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1	1,67	796	464,14
Písek	14	2791	2781	62	26,66	1	1,61	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	1483	637,62
Prachatice	3	1662	1659	54	38,99	0	0,00	1	1,85	0	0,00	0	0,00	0	0,00	891	643,32
Strakonice	0	2236	2235	20	10,73	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	611	327,91
Tábor	0	3761	3750	55	17,55	2	3,64	0	0,00	1	1,82	0	0,00	0	0,00	1516	483,70
Celkem	31	26124	26232	566	26,00	3	0,53	2	0,35	1	0,18	0	0,00	1	0,18	11668	535,97

Agenda E - OS

Rok	Nápad celkem	Vyřizeno	Nevyřizeno	Z nápadu je uvedeno návrhů na :						
				Sračky ze mzdy		Přikázání pohledávky	Prodej		Vyklizení	Ostatní
				celkem	z toho výživné na děti		movitosti	nemovitosti		
1981	108414	107073	6334	105229	11766	138	779	215	1515	519
1982	111812	111110	7061	108651	11520	107	842	175	1519	518
1983	115610	116303	6381	112215	11057	119	892	196	1674	514
1984	124743	123341	7808	121498	11298	123	706	200	1688	528
1985	122902	120823	9897	120204	10916	99	569	179	1454	397
1986	123710	122174	11446	120999	10932	136	585	197	1429	364
1987	128495	131137	8800	125381	10633	133	587	271	1411	712
1988	116588	117586	7807	113353	10819	185	742	289	1564	455
1989	108436	108523	7728	104827	10839	169	976	274	1728	462
1990	82840	84559	6012	78436	10286	199	1730	257	1725	493
1991	73118	72756	6412	65656	10355	655	4789	329	1212	477
1992	82646	77428	11650	53048	9217	19605	7634	318	1080	961
1993	131972	121113	22697	56233	10552	56128	16454	770	1207	1180
1994	163119	151302	34673	53695	10637	63262	42034	1443	1565	1120
1995	195174	188749	42431	57379	10478	61054	71458	2118	1847	1318
1996	211841	202327	52314	57172	10876	50920	97342	2645	2232	1533
1997	237070	228481	61443	60962	10637	39956	128376	3390	2441	1941
1998	283595	292840	56987	67799	10927	35357	170641	4137	3075	2586
1999	319204	325150	52043	75916	10149	36418	194748	4503	3493	4126
2000	342477	338125	57687	77740	9758	32844	217433	4829	3701	5929
2001	362539	367807	53853	87807	9990	23799	233727	4599	3181	9426
2002	350357	356766	48843	84843	x	22065	226011	3367	2892	1770
2003	345801	351939	44139	76689	x	22061	228211	2665	2756	1215
2004	340066	348416	36748	79019	x	22238	220920	2584	2544	1073

x nesleduje se

Agenda E - okresní soudy

Příloha 2

Sazebník poplatků

Poznámky k celému sazebníku

1. Poplatek za návrh na zahájení řízení se nevybírání, jestliže soud podání, kterým se zahajuje řízení, pro vady odmítne.
2. Došlo-li k zrušení rozhodnutí o věci samé v důsledku návrhu na zrušení usnesení o schválení smíru, odvolání, dovolání, žaloby pro zmatečnost, žaloby na obnovu řízení, kasační stížnosti nebo rozhodnutím Ústavního soudu, neplatí poplatek za řízení poplatník, který ve věci již jednou poplatek zaplatil.
3. Pro účely tohoto zákona se za nemovitost pokládají všechny nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí na jednom listu vlastnictví. Podnikem nebo jeho organizační složkou se rozumí podnik nebo jeho organizační složka ve smyslu § 5 a 7 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
4. Poplatek podle tohoto sazebníku je vybírán nejvýše v částce 1 000 000,- Kč.

Poplatky za řízení

Položka 1

Za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem je peněžité plnění	
a) do částky 15 000 Kč včetně	Kč 600,-
b) v částce vyšší než 15 000 Kč	4 % z této částky

Položka 2

Za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem není peněžité plnění	
a) za každou nemovitost	Kč 3 000,-
b) za každý podnik nebo za každou jeho organizační složku	Kč 10 000,-
c) v ostatních případech, není-li dále stanoveno jinak	Kč 1 000,-

Poznámky k položkám 1 a 2:

1. Ze vzájemného návrhu žalovaného se platí poplatek tak, jako by byl tento návrh podáván samostatně. Uplatnil-li žalovaný proti navrhovateli svou peněžitou pohledávku k započtení, platí se poplatek z částky, o kterou pohledávka žalovaného přesahuje peněžité plnění uplatněné navrhovatelem.
2. Je-li předmětem řízení plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, vybere se poplatek podle položky 1. Ve sporu o vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy to platí obdobně.
3. Za návrh na zahájení řízení o určení vlastnictví k nemovitosti, o prodeji zástavy, jde-li o nemovitost nebo o vyloučení nemovitosti, se vybere poplatek podle položky 2 písmene a). Z návrhu na zahájení řízení o určení vlastnictví k podniku nebo k jeho organizační složce, o prodeji zástavy, jde-li o podnik nebo jeho organizační složku, nebo z návrhu o vyloučení podniku nebo jeho organizační složky se vybere poplatek podle položky 2 písmene b). Z návrhu na zahájení řízení o určení vlastnictví k jiným

věcem, o prodeji zástavy, jde-li o jiné věci nebo o vyloučení jiných věcí, se vybere poplatek podle položky 2 písmena c).

4. Je-li předmětem řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, vybere se poplatek podle položky 1, a to podle peněžité částky uvedené ve směnce nebo šeku. Obdobně se postupuje, jde-li o jiný cenný papír, na němž je uvedena jmenovitá hodnota.

5. Poplatek z návrhu na určení neplatnosti smlouvy a za řízení zahájené bez návrhu, ve kterém soud rozhodl o zrušení právnické osoby, likvidaci právnické osoby nebo o jmenování likvidátora právnické osoby, se vybere poplatek podle položky 2 písmene c).

6. Za návrh na zahájení řízení o rozvod manželství nebo za návrh na zahájení řízení na ochranu osobnosti bez návrhu na náhradu nemajetkové újmy se vybere poplatek podle položky 2 písmene c). Za návrh na zahájení řízení na ochranu osobnosti s návrhem na náhradu nemajetkové újmy se vybere poplatek podle položky 1.

Položka 3

Za návrh na vydání předběžného opatření	Kč 500,-
---	----------

Poznámka:

Za návrh na nařízení předběžného opatření ve vyrovnacím řízení se poplatek nevybere.

Položka 4

Za návrh na zahájení řízení o vypořádání společného jmění manželů (bezpodílového spoluvlastnictví manželů) nebo o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví	Kč 1000,-
--	-----------

Poznámka:

Sazba poplatku podle této položky se zvyšuje o Kč 3000 za každou nemovitost a o Kč 10 000 za každý podnik nebo jeho organizační složku, která je předmětem vypořádání.

Položka 5

Za návrh na zahájení řízení o určení výživného, včetně jeho zvýšení, jakož i snížení nebo zrušení výživného, jehož předmětem je peněžité plnění	
a) do částky 30 000 Kč včetně	Kč 300,-
b) v částce vyšší než 30 000 Kč	1 % z této částky nejvýše Kč 10 000,-

Položka 6

Za schválený smír uzavřený ve smírčím řízení	
a) je-li předmětem smíru peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně	Kč 300,-
b) je-li předmětem smíru peněžité plnění vyšší než 15 000 Kč	2 % z této částky nejvýše Kč 20 000,-
c) v ostatních případech	Kč 1 000,-

Poznámka

Za návrh na smírčí řízení se poplatek nevybírá.

Položka 7

Za návrh na uznání cizích rozhodnutí v manželských věcech a ve věcech určení (zjištění nebo popření) rodičovství	Kč 1 000,-
--	------------

Položka 8

Za návrh na zahájení řízení ve věcech obchodního rejstříku	
a) za první zápis podnikatele do obchodního rejstříku	Kč 5 000,-
b) za výmaz podnikatele	Kč 3 000,-
c) za změny nebo doplnění zápisu u podnikatele	Kč 1 000,-

Poznámky:

1. Poplatek podle písmene c) této položky se vybere za návrh pouze jednou bez ohledu na počet měněných nebo doplňovaných skutečností uvedených v návrhu. Změnou se rozumí i návrh na výmaz skutečnosti a zápis nové skutečnosti týkající se podnikatele nebo pouze návrh na výmaz skutečnosti, není-li nahrazována jinou skutečností, nebo pouze návrh na zápis doplňované skutečnosti, nenahrazuje-li jinou skutečnost.

2. Podle této položky se platí poplatek také za řízení ve věcech obchodního rejstříku zahájené bez návrhu, ve kterém soud rozhodl o provedení zápisu.

Položka 9

Za vyrovnávací řízení	Kč 5 000,-
-----------------------	------------

Položka 10

Za návrh na zahájení řízení o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky ve sporech vyvolaných konkursem nebo vyrovnáním	Kč 1 000,-
--	------------

Položka 11

Za návrh na zahájení řízení o úschově za účelem splnění závazku, podle předmětu úschovy	
a) peníze do 20 000 Kč včetně	Kč 200,-
b) peníze v částce vyšší než 20 000 Kč	1 % z této částky
c) za každou movitou věc	Kč 500,-
d) za každý cenný papír	Kč 100,-

Poznámka

Je-li předmětem úschovy směnka nebo šek anebo jiný cenný papír s uvedenou jmenovitou hodnotou, vybere se poplatek podle písmene a) nebo písmene b) této položky ze základu, kterým je peněžitá částka uvedená ve směnce nebo šeku anebo uvedená jmenovitá hodnota jiného cenného papíru.

Položka 12

Za návrh na zahájení řízení o umožnění listiny nebo listin	Kč 350,-
--	----------

Poznámka:

Podle poznámky pod bodem 4 k položkám 1 a 2 se nepostupuje.

Položka 13

Za žalobu na obnovu řízení	Kč 1 000,-
----------------------------	------------

Položka 14

Za žalobu pro zmatečnosti	Kč 1 000,-
---------------------------	------------

Položka 14a

1. Za žalobu podanou ve věci o níž dříve rozhodl jiný orgán než soud, je-li předmětem	
a) peněžité plnění do částky 20 000 Kč včetně	Kč 1 000,-
b) v ostatních případech	Kč 2 500,-
2. Za žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věcech správního soudnictví	
a) proti rozhodnutí správního orgánu	Kč 2 000,-
b) na určení, že návrh na registraci stanov (změny stanov) politické strany nebo politického hnutí nemá nedostatky	Kč 5 000,-
c) na znovuoobnovení politické strany nebo politického hnutí	Kč 10 000,-
d) v ostatních případech	Kč 1 000,-

Položka 15

Za kasační stížnost	Kč 3 000,-
---------------------	------------

Položka 16

Za návrh na nařízení výkonu rozhodnutí	
a) je-li vymáháno peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně	Kč 300,-
b) je-li vymáháno peněžité plnění v částce vyšší než 15 000 Kč	2 % z této částky nejvýše Kč 50 000,-
c) v ostatních případech	Kč 1 000,-

Poznámky:

1. Za návrhy na druhé a další nařízení výkonu rozhodnutí na základě téhož vykonatelného rozhodnutí proti témuž účastníku se zaplatí polovina příslušných poplatků, ne však méně než 300 Kč.

2. Za návrh na zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce nebo na odklad výkonu rozhodnutí nebo exekuce se poplatek nevybere; jde-li o návrh na zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce proto, že pro vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané ve smyslu § 268 odst. 1 písm. g) o.s.ř., poplatek se vybere podle písmena c) této položky.

3. Za námítky proti příkazu soudního exekutora k úhradě nákladů exekuce se poplatek nevybere.

Položka 17

Za odvolání proti rozhodnutí soudu ve věci samé, podle předmětu odvolacího řízení	
a) peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně	Kč 600,-
b) peněžité plnění v částce vyšší než 15 000 Kč	4 % z této částky
c) za každou nemovitost	Kč 3 000,-
d) za každý podnik nebo za každou jeho organizační složku	Kč 10 000,-
e) v ostatních případech	Kč 1 000,-

Poznámky:

1. Poplatek za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodováno jen o základu předmětu řízení, se neplatí.

2. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení výživného včetně jeho zvýšení a o snížení nebo zrušení výživného se vybere poplatek podle položky 5.

3. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, se vybere poplatek podle písmene a) nebo písmene b) této položky. Obdobně se postupuje ve sporu o vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy.

4. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení vlastnictví k nemovitosti, o prodeji zástavy, jde-li o nemovitost nebo o vyloučení nemovitosti, se vybere poplatek podle písmene c) této položky. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení vlastnictví k podniku nebo k jeho organizační složce, o prodeji zástavy, jde-li o podnik nebo jeho organizační složku nebo o vyloučení podniku nebo jeho organizační složky, se vybere poplatek podle písmene d) této položky. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o určení vlastnictví k jiným věcem, o prodeji zástavy, jde-li o jiné věci nebo o vyloučení jiných věcí, se vybere poplatek podle písmene e) této položky.

5. Je-li předmětem odvolacího řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, vybere se poplatek podle položky 1 podle peněžité částky uvedené ve směnce nebo šeku. Obdobně se postupuje, jde-li o jiný cenný papír, na němž je uvedena jmenovitá hodnota.

6. Za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně v dědické věci, o vypořádání společného jmění manželů (bezpodílového spoluvlastnictví manželů), o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, o obnově řízení, o žalobě pro zmatečnost a o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo oprávněném prostředku proti rozhodnutí veřejné správy se vybere poplatek podle písmene e) této položky.

7. Poplatek se nevybere za odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně jen procesní povahy, zejména proti rozhodnutí o zastavení řízení, odmítnutí podání, kterým se zahajuje řízení, odmítnutí odporu či námitek, odmítnutí odvolání nebo proti rozhodnutí soudu o nákladech řízení.

Položka 18

Za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé, podle předmětu dovolacího řízení	
a) peněžité plnění do částky 100 000 Kč včetně	Kč 1 000,-
b) v ostatních případech	Kč 5 000,-

Poznámky:

1. Poplatek za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu, kterým bylo rozhodováno jen o základu předmětu řízení, se neplatí.

2. Za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu o plnění ze smlouvy, které bylo ve smlouvě vyjádřeno v penězích, se vybere poplatek podle písmene a) této položky. Obdobně se postupuje ve sporu o vrácení plnění z neplatné nebo zrušené smlouvy. Ve sporu o určení vlastnictví, o prodeji zástavy nebo o vyloučení věci se vybere poplatek podle písmene b) této položky.

3. Je-li předmětem dovolacího řízení směnka nebo šek a nejde-li o zaplacení peněžité částky, vybere se poplatek podle této položky podle peněžité částky uvedené ve směnce nebo šeku. Obdobně se postupuje, jde-li o jiný cenný papír, na němž je uvedena jmenovitá hodnota.

4. Podle písmene b) této položky se vybere poplatek za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu v dědické věci, o vypořádání společného jmění manželů (bezpodílového spoluvlastnictví manželů), o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví, o obnově řízení, o žalobě pro zmatečnost, o žalobě proti rozhodnutí orgánu veřejné správy nebo o opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu veřejné správy.

5. Poplatek se nevybere za dovolání proti rozhodnutí odvolacího soudu jen procesní povahy, zejména proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o odvolání proti některému z rozhodnutí soudu prvního stupně vyjmenovaných v poznámce k položce 17 bodu 7, proti rozhodnutí o zastavení řízení, zastavení odvolacího řízení, odmítnutí odvolání nebo proti rozhodnutí o nákladech řízení.

Poplatky za úkony

Položka 19

Za návrh na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti	Kč 300,-
--	----------

Položka 20

Za pomoc soudu před nařízením výkonu rozhodnutí	Kč 200,-
---	----------

Položka 21

Za dožádání rozhodců v rozhodčím řízení o provedení úkonu soudem	Kč 1 000,-
--	------------

Položka 22

Za sepsání podání do protokolu, jestliže to umožňuje občanský soudní řád nebo soudní řád správní	Kč 1 000,-
--	------------

Položka 23

Za vystavení úředního vysvědčení o skutečnostech známých ze soudních spisů	Kč 100,-
--	----------

Poznámka:

Spisy vedenými soudem se rozumí i spisy bývalých státních notářství, státních arbitráží, vojenských soudů, Nejvyššího soudu ČSFR, bývalého Nejvyššího soudu, popřípadě dalších orgánů, jejichž spisy jsou uloženy u soudů České republiky.

Položka 24

Za vyhotovení stejnopisu, opisu, kopie nebo fotokopie listin, protokolů, příloh, záznamů, rejstříků, evidencí, knih a jiných částí spisů vedených soudem včetně pořizovaných výpisů z nich	
a) v jazyce českém nebo slovenském	
- bez ověření za každou i započatou stránku	Kč 50,-
- s ověřením za každou i započatou stránku	Kč 70,-
b) v cizím jazyce	
- bez ověření za každou i započatou stránku	Kč 60,-
- s ověřením za každou i započatou stránku	Kč 100,-

Poznámky:

1. Poplatku nepodléhá stejnopis (fotokopie) protokolu o jednání soudu vyhotovený bez záhlaví a bez ověření.

2. Za kopie pořizené na kopírovacích stojících nebo prostřednictvím počítače bez ověření se vybere poplatek ve výši Kč 15,- za každou i započatou stránku a s ověřením se vybere poplatek 35,- Kč za každou i započatou stránku.

3. Poplatek podle této položky se vybere i za vyhotovení stejnopisů podání a jeho příloh soudem, byl-li k jejich předložení poplatník marně soudem vyzván.

4. Spisy vedenými soudem se rozumí i spisy bývalých státních notářství, státních arbitráží, vojenských soudů, Nejvyššího soudu ČSFR, bývalého Nejvyššího soudu, popřípadě dalších orgánů, jejichž spisy jsou uloženy u soudů České republiky.

5. Na vyhotoveních podle této položky se vyznačí účel, k němuž budou použita, je-li poplatník od poplatku za úkon osvobozen podle § 11 odst. 2.

Položka 25

Za ověření listiny	
a) v českém nebo slovenském jazyce	Kč 20,-
b) v cizím jazyce	Kč 50,-

Poznámky:

1. Poplatek se vybere za každou i započatou stránku, kterou soud ověřuje.
2. Listinou v cizím jazyce, na níž je alespoň část textu v cizím jazyce.
3. Za ověření listiny v cizím jazyce, který je pro osoby s povoleným trvalým pobytem na území České republiky mateřským jazykem, se vybere poplatek ve výši stanovené pro český nebo slovenský jazyk

Položka 26

Za ověření podpisu na listině nebo jejím stejnopisu za každý podpis	Kč 30,-
---	---------

Položka 27

Za zaslání soudních spisů k jinému soudu, aby do nich žadatel nahlédl	Kč 200,-
---	----------

Poznámka:

Poplatek podle této položky se vybere, i když je žadatel poplatníkem za řízení.

Položka 28

a) Za jmenování soudním znalcem nebo tlumočnickem včetně zapsání do seznamu soudních znalců a tlumočnicků	Kč 300,-
b) Za rozšíření jmenování o každý další obor nebo jazyk	Kč 100,-
c) Za oznámení údajů ze seznamu soudních znalců a tlumočnicků týkající se jednoho znalce nebo tlumočnicka	Kč 50,-

Položka 29

Za sepsání movitých věcí soudním vykonavatelem	Kč 500,-
--	----------

Poznámka:

Poplatek podle této položky se vybere, jde-li o sepsání movitých věcí k zajištění nájemného podle § 672 občanského zákoníku. Za sepsání movitých věcí při provedení výkonu rozhodnutí se poplatek nevybírání.

Položka 30

a) Za úhrn úkonů potřebných k protestaci směnky nebo jiného rubopisem převoditelného cenného papíru, za každý protestovaný papír	Kč 1 000,-
b) Za vyhotovení opisu nebo výpisu	Kč 200,-
Položka 31	
a) Za žádost o povolení posečkáním poplatku nebo o povolení zaplacení poplatku ve splátkách	Kč 200,-
b) Za žádost o prominutí nedoplatku na poplatku	Kč 200

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 5. září 2001

o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 131 písm. a) až c) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, (dále jen "zákon"):

ČÁST PRVNÍ

OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Soudní exekutor (dále jen "exekutor") vykonává exekuční činnost a další činnost za odměnu, jejíž výše a způsob jejího určení se řídí touto vyhláškou.

(2) Další činností exekutora se rozumí poskytování právní pomoci, sepisování exekutorských zápisů, přijímání věcí do úschovy, provádění jiné činnosti na základě pověření soudu, zejména doručování písemností soudu a činnosti soudního vykonavatele, a provádění dražeb movitých nebo nemovitých věcí na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí (dále jen "dobrovolná dražba").

(3) V odměně exekutora je zahrnuta i náhrada za běžné administrativní a jiné práce v souvislosti s exekuční činností a další činností exekutora.

§ 2

(1) V souvislosti s exekuční činností a další činností má exekutor nárok na náhradu hotových výdajů a na náhradu za doručení písemností.

(2) V souvislosti s exekuční činností náleží exekutorovi vedle nároků podle odstavce 1 náhrada za ztrátu času.

§ 3

Sjednal-li exekutor s oprávněným ve smlouvě o provedení exekuce smluvní odměnu za provedení exekuce, má exekutor za výkon exekuční činnosti vedle nároků podle § 1 odst. 1 a § 2 nárok na smluvní odměnu.

§ 4

Správci podniku náleží za činnost při exekuci prodejem podniku odměna a náhrada hotových výdajů.

ČÁST DRUHÁ

VÝKON EXEKUČNÍ ČINNOSTI

HLAVA I

ODMĚNA ZA VÝKON EXEKUČNÍ ČINNOSTI

Odměna za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky

§ 5

(1) Nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění.

(2) Je-li prováděna exekuce na základě exekučního titulu, ve kterém se oprávněnému přiznává nárok na opětvující se plnění, je základem pro určení odměny součet hodnot plnění, která mají být vymožena. Jde-li o plnění na dobu neurčitou, na dobu života nebo na dobu delší než pět let, je základem pro určení odměny pětinasobek hodnoty ročního plnění.

§ 6

(1) Odměna za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky činí

do 3 000 000 Kč základu 15 %,
z přebývající částky až do 40 000 000 Kč základu 10 %,
z přebývající částky až do 50 000 000 Kč základu 5 %,
z přebývající částky až do 250 000 000 Kč základu 1 %.

(2) Částka nad 250 000 000 Kč se do základu nezapočítává.

(3) Odměna podle odstavce 1 činí nejméně 3 000 Kč.

Odměna za provedení exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky

§ 7

Odměna za provedení exekuce vyklizením

Odměna exekutora činí 10 000 Kč za každou vyklizenou nemovitost, stavbu, byt nebo místnost, jejichž vyklizení ukládá exekuční titul.

§ 8

Odměna za provedení exekuce odebráním věci

(1) Odměna exekutora za provedení exekuce odebráním věci, je-li v exekučním titulu uvedena hodnota této věci, činí za každou odebranou věc 15 % z její hodnoty, nejméně však 2 000 Kč. Není-li cena odebrané věci v exekučním titulu uvedena, činí odměna exekutora 2 000 Kč za každou odebranou věc.

(2) Odměna za provedení exekuce odebráním věci činí nejvýše 10 000 Kč za všechny věci odebrané na základě jednoho exekučního titulu.

§ 9

Odměna za provedení exekuce rozdělením společné věci

(1) Výše odměny exekutora za provedení exekuce rozdělením společné věci v případě, kdy společná věc má být prodána a její výtěžek rozdělen mezi spoluvlastníky, se vypočte podle § 6. Základem pro určení výše odměny je výtěžek prodeje věci.

(2) Odměna exekutora za provedení exekuce rozdělením společné věci v případě, kdy společná věc má být rozdělena jinak než prodejem, činí 6 000 Kč za každou rozdělovanou věc.

§ 10

Odměna za provedení exekuce provedením prací a výkonů

Odměna exekutora činí 6 000 Kč za každý vykonaný exekuční titul, který ukládá provedení prací a výkonů.

§ 11

Společná ustanovení k odměně za výkon exekuční činnosti

(1) Upustí-li exekutor od provedení exekuce (§ 46 odst. 3 zákona), náleží mu odměna

- a) v případě exekuce ukládající zaplacení peněžité částky ve výši 50 % odměny podle § 6 s tím, že za základ odměny se považuje výše pohledávky, která má být vymožena,
- b) v případě exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky ve výši 30 % odměny podle § 7 až 10.

(2) Zanikne-li pověření exekutora k provedení exekuce rozhodnutím soudu o vyloučení exekutora nebo o zastavení exekuce anebo o pověření jiného exekutora provedením exekuce [§ 51 písm. a), b) a d) zákona], činí odměna exekutora, jehož pověření zaniklo, 3 000 Kč, nestanoví-li se dále jinak.

(3) Pokud exekutor před tím, než z důvodů podle odstavce 2 zaniklo jeho pověření k provedení exekuce na peněžité plnění, již vymohl část pohledávky, náleží mu odměna stanovená podle § 6 z výše vymožené části pohledávky, nejméně však ve výši podle odstavce 2.

(4) Pokud pověření exekutora zaniklo z důvodů, které exekutor zavinil, odměna mu nenáleží.

(5) Nároky exekutora na náhradu výdajů vynaložených v souvislosti s exekuční činností nejsou ustanoveními odstavců 1 až 4 dotčeny.

§ 12

Záloha na náklady exekuce

(1) Výši zálohy na náklady exekuce a lhůtu k její úhradě určuje exekutor.

(2) Záloha na náklady provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky nesmí přesáhnout 30 % odměny podle § 6 s tím, že za základ odměny se považuje výše pohledávky, která má být vymožena, a v případě exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky nesmí přesáhnout 50 % odměny stanovené pro takovou exekuci v ustanovení § 7 až 10. Záloha na náklady provedení exekuce podle § 9 odst. 1 nesmí přesáhnout 3 000 Kč.

HLAVA II

NÁHRADA HOTOVÝCH VÝDAJŮ, NÁHRADA ZA ZTRÁTU ČASU A NÁHRADA ZA DORUČENÍ PÍSEMNOSTÍ

§ 13

Náhrada hotových výdajů

(1) Exekutorovi náleží v souvislosti s výkonem exekuční činnosti náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s prováděním exekuce. Tato náhrada zahrnuje zejména soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úhrady osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, znalecké posudky a odborná vyjádření, překlady, opisy, fotokopie a náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů.

(2) Výše náhrady cestovních výdajů se řídí zvláštním právním předpisem.¹⁾

(3) Náhrada nákladů vynaložených na znalecké posudky se řídí zvláštními právními předpisy.²⁾

§ 14

Náhrada za ztrátu času

(1) Náhrada za promeškaný čas náleží exekutorovi při úkonech exekuční činnosti vykonávaných v místě, které není sídlem jeho úřadu, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět.

(2) Náhrada činí 50 Kč za každou započatou čtvrt hodinu.

§ 15

Náhrada za doručení písemností

(1) Doručuje-li exekutor písemnost v exekučním řízení sám, náleží mu náhrada za doručení písemností.

(2) Náhrada za doručení písemností sestává z náhrady hotových výdajů účelně vynaložených na doručení písemnosti a z paušální částky ve výši 50 Kč za doručení jedné písemnosti. Doručuje-li se téže osobě více písemností zároveň, paušální částka se nezvyšuje.

(3) Nebylo-li možno adresátu písemnost doručit, náleží exekutorovi náhrada hotových výdajů účelně vynaložených na doručení písemnosti.

ČÁST TŘETÍ

PRÁVNÍ POMOC

§ 16

(1) Na stanovení výše a způsobu určení odměny exekutora za poskytování právní pomoci a na stanovení náhrady hotových výdajů v souvislosti s poskytováním právní pomoci exekutorem se použije obdobně zvláštní právní předpis.³⁾ Za poskytování právních služeb podle tohoto zvláštního právního předpisu se pro účely této vyhlášky považuje poskytování právní pomoci exekutorem.

(2) Náhrada za doručení písemností v souvislosti s poskytováním právní pomoci se řídí ustanovením § 15.

ČÁST ČTVRTÁ

SEPISOVÁNÍ EXEKUTORSKÝCH ZÁPISŮ A PŘIJÍMÁNÍ VĚCÍ DO ÚSCHOVY

§ 17

(1) Na stanovení výše a způsobu určení odměny exekutora za sepisování exekutorských zápisů a za přijímání věcí do úschovy a na stanovení náhrady hotových výdajů v souvislosti se sepisováním exekutorských zápisů a s přijímáním věcí do úschovy se použije obdobně zvláštní právní předpis.⁴⁾ Za sepsání notářského zápisu a za přijetí listin a peněz do úschovy notářem podle tohoto zvláštního právního předpisu se pro účely této vyhlášky považuje sepsání exekutorského zápisu a přijetí věcí do úschovy exekutorem.

(2) Náhrada za doručení písemností v souvislosti se sepisováním exekutorských zápisů a s přijímáním věcí do úschovy se řídí ustanovením § 15.

ČÁST PÁTÁ

JINÁ ČINNOST NA ZÁKLADĚ POVĚŘENÍ SOUDU

§ 18

(1) Za doručování písemností soudu z pověření soudu náleží exekutorovi odměna ve výši 50 Kč za doručení jedné písemnosti; tato odměna zahrnuje náhradu za doručení písemností. Doručuje-li se téže osobě více písemností zároveň, odměna se nezvyšuje. Nebylo-li možno adresátu písemnost doručit, odměna exekutorovi nenáleží.

(2) Náhrada hotových výdajů v souvislosti s doručováním písemností soudu se řídí ustanovením § 13.

§ 19

(1) Za výkon činnosti soudního vykonavatele z pověření soudu náleží exekutorovi,

- a) je-li vymáháno peněžité plnění do částky 15 000 Kč včetně, odměna ve výši 300 Kč,
- b) je-li vymáháno peněžité plnění v částce vyšší než 15 000 Kč, odměna ve výši 2 % z této částky, nejvýše však 50 000 Kč,
- c) je-li vymáháno nepeněžité plnění, odměna ve výši 1 000 Kč.

(2) Odměna určená podle odstavce 1 náleží exekutorovi za každý nařízený výkon rozhodnutí, při jehož provádění činí exekutor z pověření soudu úkony vykonavatele.

§ 20

(1) Náhrada hotových výdajů v souvislosti s výkonem činnosti soudního vykonavatele se řídí ustanovením § 13.

(2) Náhrada za doručení písemností v souvislosti s výkonem činnosti soudního vykonavatele se řídí ustanovením § 15.

§ 21

Vykonává-li exekutor z pověření soudu činnost odlišnou od činnosti uvedené v ustanoveních § 18 a 19, náleží mu za každý úkon odměna ve výši 100 Kč a náhrada hotových výdajů a náhrada za doručení písemností podle § 20.

§ 22

Odměnu a náhrady za jinou činnost exekutora konanou z pověření soudu vyplácí exekutorovi soud, který ho touto činností pověřil.

ČÁST ŠESTÁ

PROVEDENÍ DRAŽBY

§ 23

(1) Na stanovení výše a způsobu určení odměny exekutora za provedení dobrovolné dražby a na stanovení náhrady hotových výdajů v souvislosti s provedením dobrovolné dražby se použije obdobně zvláštní právní předpis.⁵⁾ Za náklady dražby podle tohoto zvláštního právního předpisu se pro účely této vyhlášky považuje odměna exekutora a náhrada hotových výdajů.

(2) Náhrada za doručení písemností v souvislosti s provedením dobrovolné dražby se řídí ustanovením § 15.

ČÁST SEDMÁ

ČINNOST SPRÁVCE PODNIKU

§ 24

Na stanovení výše a způsobu určení odměny správce podniku a na stanovení náhrady hotových výdajů v souvislosti s činností správce podniku se použije obdobně zvláštní právní předpis.⁶⁾

ČÁST OSMÁ

POJIŠTĚNÍ ODPOVĚDNOSTI ZA ŠKODY

§ 25

Exekutorská komora České republiky může exekutorovi zprostředkovat sjednání smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, a exekutor může tohoto zprostředkování při jednání s pojistitelem využít.

ČÁST DEVÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 26

(1) Odměna exekutora za vydání výpisu z exekutorského zápisu činí za každou započatou stranu vydaného textu tohoto výpisu 200 Kč. Obsahuje-li tento výpis z exekutorského zápisu opisy příloh exekutorského zápisu, činí odměna za každou stranu přílohy 30 Kč.

(2) Odměna exekutora za vydání dalšího stejnopisu exekutorského zápisu činí za každou

započatou stranu vydaného textu exekutorského zápisu 100 Kč. Obsahuje-li tento stejnopis exekutorského zápisu opisy příloh exekutorského zápisu, činí odměna za každou stranu přílohy 30 Kč.

(3) Odměna exekutora za vydání prostého opisu exekutorského zápisu a výpisu, opisu nebo potvrzení ze spisu činí za každou započatou stranu textu 30 Kč.

§ 27

Základ pro určení odměny exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.

§ 28

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
JUDr. **Bureš** v. r.

Poznámky pod čarou:

1) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb., zákona č. 128/1998 Sb., zákona č. 36/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 220/2000 Sb.

2) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění vyhlášky č. 11/1985 Sb., vyhlášky č. 184/1990 Sb. a vyhlášky č. 77/1993 Sb.

3) Vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhlášky č. 235/1997 Sb. a vyhlášky č. 484/2000 Sb.

4) Vyhláška č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví.

5) Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb.

6) Vyhláška č. 485/2000 Sb., o výši odměny správců podniku, způsobu jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů.

Příloha 4

050 EX

Smlouva o provedení exekuce

uzavřená mezi následujícími stranami:

Mgr. Stanislav Molák, soudní exekutor, Havlíčkův Brod, Nádražní 39, PSČ:580 01, IČO: 66245338

Tel: 777 831 599, 569 420 480, fax 569 420 481, E-mail: info@exekucevysocina.cz, (dále jen soudní exekutor)

a

zastoupený:

(dále jen oprávněný)

I.

Předmět smlouvy

1. Soudní exekutor je oprávněn vykonávat činnost soudního exekutora podle zák. č. 120/2001 Sb.(exekuční řád).
2. Oprávněný je osobou, kterému přísluší právo z exekučního titulu a má zájem na tom, aby soudní exekutor vykonal exekuci podle jeho exekučního titulu.
3. Obě smluvní strany se dohodly, že soudní exekutor provede v návaznosti na návrh oprávněného, poté, co jej soud pověří provedením exekuce příslušného exekučního titulu, exekuci níže uvedeného exekučního titulu oprávněného v souladu s touto smlouvou a Všeobecnými smluvními podmínkami platnými od dne 22.1.2004, které jsou nedílnou součástí této smlouvy.
4. Předmětem této smlouvy je úprava vzájemných práv a povinností obou smluvních stran.

II.

Exekuční titul

Oprávněný prohlašuje, že mu přísluší právo na výkon exekučního titulu **vykonatelného**, případně dalších exekučních titulů specifikovaných v příloze této smlouvy, a že mu nejsou známy žádné překážky bránící řádné exekuci těchto exekučních titulů.

III.

Odměna exekutora

1. Účastníci se ve smyslu ust. článku IV. odst. 7 Všeobecných smluvních podmínek dohodli, že exekutorovi přísluší smluvní odměna takto:
.....(běžně 4,5%) z částky jistiny vymožené do 12-ti měsíců od doručení Usnesení o nařízení exekuce exekutorovi, z částky jistiny vymožené později odměna nenáleží a(běžně 15%) z příslušenství jistiny (sankční úroky, poplatky z prodlení, smluvní pokuty, penále)
Vedle smluvní odměny náleží exekutorovi tarifní odměna, kterou hradí povinný a zvláštní smluvní odměna dle platných Všeobecných smluvních podmínek. *(V případě, že bylo s exekutorem osobně ujednáno jiné odměňování, nebo zálohování, prosíme abyste nás kontaktovali k upravení podmínek.)*

IV.

Závěrečná ustanovení

1. Tato smlouva se řídí Všeobecnými smluvními podmínkami ze dne 14.10. 2005, které tvoří její nedílnou součást. Otázky smlouvou ani Všeobecnými podmínkami neupravenými se řídí přiměřeně příslušnými právními předpisy, zejména zák. č. 120/2001 Sb, exekučním řádem a zák. č. 40/1964Sb. občanským zákoníkem.
2. Oba účastníci potvrzují, že si tuto smlouvu, včetně Všeobecných smluvních podmínek, před jejím podpisem přečetli, že byla uzavřena po vzájemném projednání podle jejich pravé a svobodné vůle, určitě, vážně a srozumitelně, nikoliv v tísní za nápadně nevýhodných podmínek. Smluvní strany potvrzují autentičnost této a svůj souhlas svým podpisem.
3. Tato smlouva je sepsána ve dvou vyhotoveních. Po jednom vyhotovení obdrží tuto smlouvu oba účastníci.

V Havl. Brodě dne.....
dne.....

Soudní exekutor

V.....

Oprávněný

Všeobecné smluvní podmínky:

I. Toto jsou všeobecné smluvní podmínky, kterými se řídí vztahy mezi soudním exekutorem, Mgr. Stanislavem Molákem, a oprávněným při provádění exekuce podle Smlouvy o provedení exekuce, jejíž jsou nedílnou součástí.

II. Povinnosti oprávněného

2. Oprávněný je povinen bezodkladně informovat soudního exekutora o veškerých skutečnostech relevantních pro řádné provádění exekuce exekučního titulu, zejména o případných úhradách povinného, překážkách řádného výkonu exekuce, případně mu poskytnout nezbytnou součinnost, je-li to vhodné a účelné, při zjišťování majetku povinného.
3. Oprávněný prohlašuje, že se nehodlá osobně účastnit jednotlivých exekučních úkonů (např. soupis movitých věcí), ani nežádá, aby byl o těchto úkonech předem vyrozumíván, nesdělí-li jednotlivě jinak.
4. Ujednání o neobcházení: Oprávněný se zavazuje, že během provádění exekuce nebude uzavírat s povinným ani třetími osobami žádné dohody jejichž faktickým výsledkem by bylo snížení nebo vyloučení odměny exekutora, ani exekutora jinak obcházet. Pokud bude kontaktován povinným vždy toto oznámí neprodleně exekutorovi a sdělí obsah návrhů povinného.

III. Povinnosti soudního exekutora

1. Soudní exekutor je povinen provádět výkon rozhodnutí v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména v souladu se zák. č. 120/2001 (exekuční řád), je povinen počínat si při provádění exekuce hospodárně a v případě, že si provedení exekuce vyžádá náklady vyšší než obvyklé, je jejich vynaložení povinen předem projednat s oprávněným.
2. Soudní exekutor a jeho zaměstnanci jsou povinni zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem exekuční činnosti.
3. Soudní exekutor je povinen respektovat požadavky oprávněného stanovené v dodatku této smlouvy při provádění exekuce, nejsou-li v rozporu se zákonem nebo s účelem exekuce.
4. Soudní exekutor je povinen informovat oprávněného v předstihu o prováděných exekučních úkonech jedině pokud o to oprávněný výslovně písemně požádá a sdělí, že se těchto úkonů bude účastnit.
5. Vymožená plnění je exekutor povinen vyúčtovat a vyplatit oprávněnému do 7mi dnů po skončení vymáhání, tj. zániku exekuce, nebo kdykoli v průběhu exekuce, jestliže o to oprávněný požádá a to do 7mi dnů od jeho žádosti.
6. Je-li oprávněný zastoupen, je vymožené plnění pro oprávněného směřováno na účet jeho právního zástupce nebo zmocněnce, nedohodnou-li se účastníci jednotlivě jinak.
7. Předcházení škodám: Postihne-li exekutor věci nebo hodnoty, ohledně nichž je sporné zda jsou majetkem povinného a povinný nebo třetí osoby oznámí, že hodlají podat vylučovací žalobu k postiženému majetku, je exekutor povinen v zájmu předcházení škodám, upozornit na toto nebezpečí soudního sporu a vyžádat si stanovisko, zda oprávněný trvá na postižení sporných hodnot, či zda mají být ze soupisu vyloučeny.

IV. Náklady exekuce a odměna exekutora

1. Exekutorovi náleží za provedení exekuce odměna stanovená exekučním tarifem (dále též tarifní odměna), smluvní odměna a ve stanovených případech i zvláštní smluvní odměna.
2. Záloha: Obě smluvní strany se dohodly, že soudnímu exekutorovi náleží záloha na náklady provedení exekuce ve výši (není-li dodatkem ke smlouvě stanoveno jinak) 30% z exekučním tarifem stanovené mimosmluvní odměny exekutora, minimálně 900,-Kč. Maximální výše zálohy není omezena, záloha však u běžných případů nepřekročí 4000,-Kč za případ. Vyžaduje-li to průběh exekuce (zvyšující se náklady např. za znalecké posudky), může exekutor požádat o další zálohu. Zálohu je soudní exekutor po skončení exekuce povinen vyúčtovat oprávněnému a případný přeplatek mu vrátit do 7 dnů po skončení exekuce.
3. Tarifní odměna: Exekutor zvláštními exekučními příkazy vymáhá na povinném veškeré náklady exekučního řízení (včetně jeho tarifní odměny a hotových nákladů exekuce apod.). Tarifní odměnu hradí povinný.
4. V případě, že dojde k zastavení exekuce z důvodů specifikovaných v ust. § 268 o.s.ř., náleží soudnímu exekutorovi ze strany oprávněného náhrada účelně vynaložených a nákladů exekuce včetně odměny pro soudního exekutora stanovené exekučním tarifem. Oprávněný se jí zavazuje uhradit poté, co mu bude exekutorem vyúčtována.
5. V případě, že oprávněný vezme zpět svůj návrh na exekuci, náleží soudnímu exekutorovi ze strany oprávněného náhrada účelně vynaložených nákladů exekuce, které budou řádně zdokladovány, včetně tarifní odměny pro soudního exekutora stanovené z částek, které byly na exekuční titul uhrazeny povinným či třetími osobami, a to poté, co byl soudnímu exekutorovi doručen návrh na exekuci.
6. Náhrada hotových výdajů: Účastníci se dohodli, že exekutor může v případech zastavení exekuce nebo exekučního řízení popsaných v čl.IV. odst.4 a 5 vyúčtovat oprávněnému náhradu drobných hotových výdajů paušálem zahrnujícím: poštovné, telekomunikačních poplatky, fotografie a fotokopie ve výši celkem 800,-Kč +22%DPH. Tyto náklady pak již nebudou

podrobně rozepisovány a dokladovány ani vůči soudu. Ostatní hotové výdaje (cest. náklady, přepravné, skladné, odměny znalců atd) pokud budou požadovány, musí být vždy řádně vyúčtovány. Oprávněný má právo kdykoliv nahlédnout do spisu a náklady si přezkoumat.

7. **Smluvní odměna:** Vedle mimosmluvní odměny stanovené exekučním tarifem, náleží exekutorovi smluvní odměna ve výši sjednané smlouvou + příslušné DPH z jistiny vymožené do 12-ti měsíců po pověření provedením exekuce (jinak odměna z jistiny nenáleží) a dále smluvní odměna z vymoženého příslušenství (úroky či poplatky z prodlení, smluvní pokuty,) ve výši sjednané smlouvou + příslušné DPH bez ohledu na dobu vymáhání. Nárok na smluvní odměnu je nárokem exekutora vůči oprávněnému a exekutor jej může sám srazit z částek přijatých od povinného na plnění dluhu, případně zaúčtovat vůči přijaté záloze na náklady exekuce.
8. Účastníci se dohodli, že každé plnění povinného, či třetí osoby na exekuční titul k rukám exekutora, nebo přímo oprávněnému, následující po tom, co oprávněnému bylo doručeno usnesení o nařízení exekuce se pro účely této smlouvy považuje, za plnění vymožené exekutorem, a přísluší za ně exekutorovi smluvní odměna.

V. Plnění povinného

1. Oprávněný tímto zplnomocňuje soudního exekutora k tomu, aby za něho přijímal platby povinného či třetích osob, kterými bude povinný či třetí osoby hradit povinnosti vyplývající z usnesení o nařízení exekuce příslušného exekučního titulu a soudní exekutor toto zplnomocnění přijímá. Účelem tohoto ustanovení je dohled soudního exekutora nad průběhem plnění ze strany povinného a zajištění přednostní úhrady nákladů exekuce včetně náhrady hotových nákladů exekuce a průběžné úhrady odměny exekutora.
2. Soudní exekutor je povinen po právní moci usnesení o nařízení exekuce a po přijetí plnění od povinného (či jiných subjektů) k úhradě povinností dle příslušného usnesení soudu o nařízení exekuce tyto platby do 7 dnů po jejich přijetí zaslat oprávněnému, snížené o dosud řádně vyčíslené hotové výdaje exekuce a snížené vždy o odměnu soudního exekutora z přijaté částky dle tarifu (pokud takto sražená odměna soudního exekutora nedosáhne jeho minimální odměny, srazí se ve prospěch exekutora celá částka).

VI. Závěrečná ustanovení

4. Oba účastníci potvrzují, že si Všeobecné smluvní podmínky před podpisem Smlouvy o provedení exekuce přečetli, že smlouva byla uzavřena po vzájemném projednání podle jejich pravé a svobodné vůle, určitě, vážně a srozumitelně, nikoliv v tísní za nápadně nevýhodných podmínek.
5. Všeobecné smluvní podmínky jsou platné od 14.října 2005.

Příloha 5

Stavovský předpis

**prezidia Exekutorské komory ČR ze dne 10. srpna 2004,
kterým se stanoví postup soudních exekutorů, příp. pověřených zaměstnanců exekutorských úřadů při plnění
úkolů souvisejících se zpracováním osobních údajů vedených v informačním systému Centrálního registru
evidence obyvatel.**

Čl. 1

Prezidium Exekutorské komory České republiky za účelem realizace účinné ochrany osobních údajů vedených v informačním systému Centrálního registru evidence obyvatel stanoví pro exekuční činnost podle ustanovení zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) č. 120/2001 Sb. v pl. znění tyto zásady :

Čl. 2

Soudní exekutoři, příp. pověřeni zaměstnanci exekutorských úřadů jsou oprávněni zpracovávat či jinak nakládat s osobními údaji vedenými v informačním systému Centrálního registru evidence obyvatel, (dále jen „informační systém“) pouze v rozsahu jejich zákonného oprávnění a po povinném absolvování vstupního školení spojeného se zákonným poučením. Tato školení organizuje Exekutorská komora ČR prostřednictvím pověřených orgánů ministerstva vnitra.

Čl. 3

K zajištění ochrany osobních údajů vedených v informačním systému při zpracování osobních údajů pomocí programového vybavení a při vyřizování písemností obsahující osobní údaje jsou soudní exekutoři, příp. pověřeni zaměstnanci povinni:

- a) pracovat pouze písemnou dokumentaci, která je v souladu s ustanoveními Kancelářského řádu řádně zaevidována v jednotlivých exekučních spisech
- b) při vyplňování formuláře programové aplikace informačního systému v rubrice označené jako „účel žádosti“ uvádět vždy spisovou značku konkrétního exekučního spisu, kterého se lustrace osoby, resp. osob týká
- c) zpracovanou písemnou dokumentaci neprodleně založit do příslušného exekučního spisu
- d) při své činnosti zajistit, aby zpracovávané osobní údaje z informačního registru byly zabezpečeny proti neoprávněnému nebo nahodilému přístupu, zničení, ztrátě neoprávněnému přenosu, pořizování kopií, výpisů či jinému zneužití, zejména dodržovat stanovený způsob zpracování osobních údajů. Při opuštění pracoviště zajistit nezaloženou spisovou dokumentaci uložením na chráněné místo nebo uzamčením kanceláře a zabezpečit ukončení činnosti otevřené programové aplikace obsahující osobní údaje
- e) při zpracování osobních údajů pomocí výpočetní techniky zamezit zveřejnění přístupového hesla. Přitom dbát, aby nedošlo ke sdělení či poznamenání hesla způsobem či prostředky, které nejsou chráněny režimem zabezpečujícím jeho utajení

Čl. 4

V případech, kdy nelze po ukončení pracovní doby nebo při opuštění kanceláře na dobu delší než 4 hodiny uložit nezaloženou písemnou dokumentaci obsahující osobní data na chráněné místo či do uzamykatelné skříňe, jsou uživatelé příslušné kanceláře povinni místnost zabezpečit pečeti soudního exekutora nebo pomocí úředních nálepek s otiskem úředního razítka soudního exekutora.

Čl. 5

Soudní exekutoři jsou povinni provádět namátkové kontroly zpracování osobních údajů z informačního systému. V případě zjištění závad jsou povinni bezodkladně realizovat opatření k jejich odstranění.

Čl. 6

Účinnost

Tento stavovský předpis nabývá účinnosti dnem zveřejnění na internetových stránkách Exekutorské komory ČR.

JUDr. Juraj Podkonický, Ph.D., v. r.
prezident Exekutorské komory České republiky

Příloha 6

Stavovský předpis

**prezidia Exekutorské komory ČR ze dne 10. srpna 2004,
kterým se stanoví pravidla pro zabezpečení služebních průkazů soudních exekutorů, exekutorských kandidátů,
exekutorských koncipientů a dalších zaměstnanců soudního exekutora před ztrátou a zneužitím.**

Čl. 1

Služební průkaz soudního exekutora, exekutorského kandidáta, exekutorského koncipienta a dalších zaměstnanců soudního exekutora (dále jen „služební průkaz“) musí být zabezpečen tak, aby zejména nedošlo k jeho ztrátě, odcizení, pořizování jeho fotokopie či jinému způsobu zneužití.

Čl. 2

- (1) Soudní exekutor, exekutorský kandidát, exekutorský koncipient a další zaměstnanci soudního exekutora jsou povinni během výkonu služební činnosti nosit služební průkaz neustále při sobě. Při tom jsou povinni dbát, aby jim nemohl být odcizen.
- (2) Služební průkaz není povoleno kdekoliv ponechat volně položený, například v kancelářských prostorách, volně odložených příručních zavazadlech, šatních skříňkách veřejných zařízení (plovárny, tělocvičny apod.) nebo v uzamčených zaparkovaných motorových vozidlech.
- (3) Mimo dobu výkonu služební činnosti je nutné služební průkaz uschovávat minimálně v uzamčené skříni nebo uzamčené stolní zásuvce.
- (4) Ztrátu či odcizení služebního průkazu je nutné bezodkladně ohlásit na nejbližší služebně Policie ČR a současně elektronickou i písemnou formou sekretariátu Exekutorské komory ČR.
- (5) Sekretariát Exekutorské komory ČR vede evidenci odcizených či ztracených služebních průkazů.

Čl. 3

- (1) Prokázané porušení povinností specifikovaných v čl. 2, odst. 1-4 shora je u soudního exekutora a exekutorského kandidáta kárným proviněním ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 exekučního řádu.
- (2) Za porušení těchto povinností může soudní exekutor uplatnit vůči exekutorskému koncipientovi a svým dalším zaměstnancům ustanovení § 53 odst. 1 písm. b) zákoníku práce č. 65/1965 Sb. v pl. znění (dále jen „zákoník práce“) o okamžitém zrušení pracovního poměru.
- (3) Odpovědnost exekutorského kandidáta, exekutorského koncipienta a dalšího zaměstnance za náhradu škody vzniklé ztrátou a vystavením duplikátu služebního průkazu uplatňuje soudní exekutor podle ustanovení § 172 a násl. zákoníku práce.

Čl. 4

- (1) Za ztracený či odcizený služební průkaz soudního exekutora vydává sekretariát Exekutorské komory ČR prozatímní potvrzení. Vzor prozatímního potvrzení tvoří přílohu č. 1 tohoto stanovského předpisu.
- (2) Nový služební průkaz soudního exekutora lze vystavit až poté, kdy bylo doloženo usnesení příslušného orgánu Policie ČR o způsobu vyřízení podání dle článku 2 odst. 4.
- (3) Duplikáty služebních průkazů exekutorského kandidáta, exekutorského koncipienta a dalšího zaměstnance vystavuje soudní exekutor u něhož je exekutorský kandidát, exekutorský koncipient a další zaměstnanec v pracovně právním vztahu.

Čl. 5

Účinnost

Tento stanovský předpis nabývá účinnosti dnem zveřejnění na internetových stránkách Exekutorské komory ČR.

JUDr. Juraj Podkonický, Ph.D., v. r.
prezident Exekutorské komory České republiky